Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 699
Vineri 6 ianuarie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

DECRET

pentru fixarea datei alegerii deputaților în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare și pentru stabilirea numărului și delimitarea circumscripțiilor electorale ale Marii Adunări Naționale

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

DECRETEAZĂ:

Art. 1. Alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională, precum și pentru toate sfaturile populare vor avea loc la data de 5 martie 1961.

Art. 2. Numărul și delimitarea circumscripțiilor electorale pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională sînt cele stabilite în tabelul anexă care face parte integrantă din prezentul decret.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale,
ION GHEORGHE MAURER

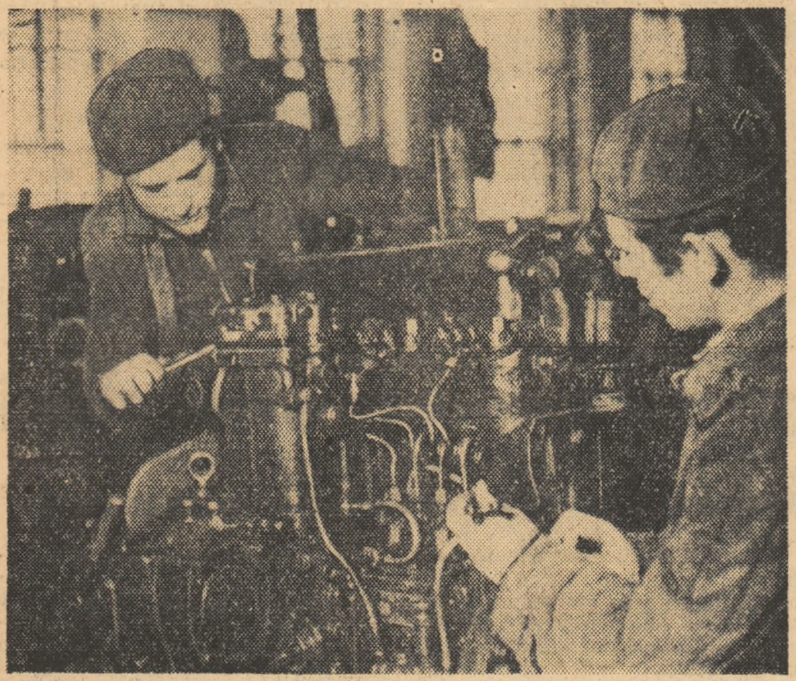
Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale,
GHEORGHE STOICA

BUCUREȘTI, 3 ianuarie 1961
Nr. 1 — 1961

* * *

Pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională ce vor avea loc în ziua de 5 martie 1961, Prezidiul Marii Adunări Naționale a stabilit un număr de 465 circumscripții electorale repartizate după cum urmează:

1.	Regiunea ARGEȘ	29 circumscripții electorale		12.	Regiunea MARAMUREȘ	19 circumscripții electorale
2.	„ BACĂU	27		13.	„ MUREȘ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ	20
3.	„ BANAT	31		14.	„ OLTENIA	39
4.	„ BRAȘOV	25		15.	„ PLOIEȘTI	36
5.	„ BUCUREȘTI	42		16.	„ SUCEAVA	25
6.	„ CLUJ	30		17.	ORAȘUL BUCUREȘTI	34
7.	„ CRIȘANA	22		18.	ORAȘUL CONSTANȚA	4
8.	„ DOBROGEA	12				
9.	„ GALAȚI	27				
10.	„ HUNEDOARA	16				
11.	„ IAȘI	26				
					TOTAL:	465



Mecanizatorii din brigada condusă de tov. Marin Constantin de la S. M. T. Videle, repară de zor utilajul necesar pentru campania de primăvară. În fotografie: tov. Marin Constantin și Birsănel Cornel, lucrînd la repararea unui motor de tractor.

TELEGRAMA

Către Redacția „Agricultura Nouă" București

Muncitorii, inginerii și tehnicienii din sectorul zootehnic al gospodăriei agricole de stat Poiana, raionul Turda, vă fac cunoscut că în anul 1960 au obținut 4.000 litri lapte pe cap de vacă furajată, depășind astfel planul de producție de 3.310 litri, cu 20 la sută.

Ne luăm angajamentul ca în anul 1961 să depunem eforturi sporite și să aplicăm toate metodele zootehnice înaintate, pentru creșterea producției în acest sector, contribuind astfel la întărirea economiei patriei noastre.

ION MUREȘAN
director

MAIER LIVIU
organizator de partid

CU 40 DE ZILE ÎNAINTE DE TERMEN

În 1960, mecanizatorii din stațiunea de mașini și tractoare Inotești, raionul Mizil, și-au realizat planul de producție în procent de peste 120 la sută. La îndeplinirea planului și executarea celor 7.641 de hantri în plus, un rol important l-a avut și calitatea reparațiilor efectuate în iarna trecută.

Reparațiile de bună calitate și aplicarea întocmai a îngrijirilor tehnice în timpul campaniilor agricole au dat posibilitate mecanizatorilor de aici nu numai să depășească sarcina de plan, ci și să realizeze importante economii la piese de schimb și carburanți. Valoarea totală a economiilor obținute de ei, în anul care a trecut, depășește suma de 300.000 de lei. Prețul de cost al hantrului a fost redus cu 7 lei față de plan.

Pentru ca în acest an, rezultatele muncii lor să fie și mai frumoase, mecanizatorii din S.M.T. Inotești, și-au organizat temeinic munca la reparația utilajului. Pregătirea și organizarea atelierului mecanic pentru reparațiile din iarnă, de pildă, au fost începute încă din vară. Un prim obiectiv a fost repararea tuturor mașinilor-unelte din atelier. Printre altele, s-au pus la punct bancul hidraulic pentru rodajul motoarelor, strungul, borștanga și celelalte mașini-unelte. De asemenea a fost montat noul utilaj primit prin dotare ca: ciocanul pneumatic și aparatul de verificat și îndreptat biele. Totodată sculăria a fost înzestrată cu materialele necesare. În atelierul mecanic s-a pus la punct sistemul de încălzire și s-a făcut curățenie atît în interior cît și în exterior, creîndu-se astfel condiții bune de lucru.

Înainte de a se începe lucrările de reparații, întreg personalul atelierului a fost organizat în echipe de lucru pe ansamble și repartizat în așa fel încît munca să se desfășoare asemănător sistemului bandă rulantă. De exemplu, un tractor care intră în reparație este curățat, spălat și apoi demontat de o echipă formată din trei tractoriști, inclusiv conducătorul tractorului. După ce mecanicul controlor și șeful de atelier au controlat și măsurat fiecare piesă în parte, se întocmește devizul de reparație. Motorul este trecut apoi la o altă echipă, compusă din doi mecanici, avînd fiecare cîte două ajutoare dintre tractoriști, unul din aceștia fiind titularul tractorului respectiv. În felul acesta se dă posibilitate tractoristului să participe efectiv la repararea tractorului său. Celelalte organe și ansamble cum sînt: pompa de injecție, linia de arbore, motorașul de pornire, transmisia etc. sînt, de asemenea, trimise posturilor specializate în repararea acestora.

Controlul calității lucrărilor se face în atelierul S.M.T. Inotești pe faze de operații. Calitatea reparațiilor este urmărită de comuniștii Constantin Lefter, mecanic controlor și Ion Matache, șeful de atelier. Ei sînt ajutați de comunistul Virgil Popa, inginerul mecanic șef al stațiunii. În felul acesta se asigură un control riguros la fiecare piesă, organ de mașină și tractor în parte.

Pe lîngă tractoare, în S.M.T. Inotești s-a acordat o atenție deosebită și reparării mașinilor agricole. Semănătorile de porumb „Victoria", de pildă, au fost reparate în perioada dintre campania de vară și cea de toamnă. Batozelor li s-au scos toate grătarele pentru crăițuire și li s-a făcut constatarea tehnică. Tot atunci s-au confecționat piese de rezervă pentru semănători și discuitori. Au fost confecționate, printre altele, axe pătrate pentru baterii și chiar baterii de rezervă, axe de semănători etc.

După repararea propriu zisă, atît tractoarele cît și mașinile agricole sînt trimise la rodaj, urmărindu-se buna lor funcționare.

Tractoarele și mașinile agricole, după reparare și revizuire, au fost stocate și conservate în stațiune, potrivit cerințelor tehnice. Combinele C-1 de exemplu, sînt suspendate pe butuci, iar anvelopele, după ce în prealabil au fost dezumflate, au fost stropite cu zeamă de var, ferindu-le astfel de razele soarelui. Aparatele de tăiere au fost unse bine pentru a fi ferite de rugină și scoase de pe mașini. Sînt unse și puse pe butuci sau pe bucăți de scînduri și grupate pe categorii și semănătorile de păioase, plugurile, cultivatoarele și celelalte mașini.

Lucrînd cu vrednicie, mecanizatorii de aici au reușit să termine reparația celor 46 de semănători de cereale și 24 de porumb, a 80 de pluguri, 203 grape cu colți, 11 grape cu discuri și a 65 de tractoare, din cele 73 existente. Ritmul în care se desfășoară aici lucrările de reparații dovedește că pînă la 10 ianuarie 1961 — adică cu 40 de zile înainte de termenul planificat — acestea vor fi terminate în întregime.

Buna organizare a muncii, crearea de condiții bune de lucru, întrecerea socialistă și înalta calificare a mecanizatorilor — iată factorii principali în obținerea acestui important succes.

Pentru rezultatele bune obținute în cadrul întrecerii socialiste și pentru lucrările de calitate merită a fi evidențiat întregul colectiv, și în mod deosebit comuniștii Ion Cîrstică, Nicolae Stoian, Gh. Stanciu, Nicolae Apostol, Ion Andrade, precum și utemiștii C-tin Toader și C-tin Dragnea.

V. CAZACU

FOLOSINDU-SE TIMPUL PRIELNIC

Acțiunea de plantare a pomilor trebuie continuată în raionul Vaslui

În aceste zile de început de an nou, în unitățile agricole cooperatiste din raionul Vaslui, regiunea Iași, timpul prielnic este folosit și pentru continuarea lucrărilor de pichetare, executarea gropilor și a plantării pomilor pe terenurile în pantă, nerentabile culturilor de cîmp.

La gospodăria agricolă colectivă din Dănești, de pildă, unde s-au luat măsuri din vreme în vederea îndeplinirii planului de plantări, au fost aduși 1.565 de pomi de la pepiniera Tg. Frumos, s-au executat gropile necesare și s-a trecut la plantat. Pînă la începutul noului an, aici au fost plantate toate cele 10 hectare planificate. Și la gospodăria colectivă din Bălteni, îndrumați de inginerul agronom Proca Boris, colectiviștii au plantat aproape 550 de pomi.

La gospodăria agricolă colectivă din Zăpodeni, au fost pichetate 13 hectare din cele 15 ha. planificate și s-au executat aproape 800 de gropi; la gospodăria colectivă din Laza, unde urmează a fi plantate 10 ha. s-au pichetat 7 hectare și s-au făcut 600 de gropi.

Trebuie arătat însă, că față de condițiile create (prin grija secției agricole a raionului au fost aduși de la pepiniere toți cei 38.371 de pomi ce urmează a fi plantați pe 200 ha.) rezultatele obținute în raion sînt nesatisfăcătoare. Din cele 200 hectare planificate, abia au fost pichetate 103 ha, s-au făcut 9.213 gropi pe 60 hectare și s-au plantat abia... 2.115 pomi.

În unele gospodării colective, deși pomii au fost aduși încă de la mijlocul lunii decembrie 1960, nu s-a pichetat nici un hectar și nu s-a făcut nici o groapă în vederea plantării. Așa stau lucrurile la G.A.C. Muntenii de Jos, la G.A.C. Pungești și altele.

Și în alte unități agricole socialiste, ca de exemplu la gospodăria colectivă Lipovăț, rezultatele obținute pînă acum sînt cu totul modeste în comparație cu condițiile de lucru (280 de gropi din cele 2.280 prevăzute).

Din cele arătate de tov. Dobrovăț Gheorghe, șeful serviciului gospodăriilor agricole colective, de la secția agricolă a raionului, — lucrările respective ar fi fost îngreunate de ploile care au căzut aici în ultimele săptămîni.

Adevărul este însă cel subliniat de tov. ing. Dimitriu Georgeta, din cadrul secției agricole raionale, că acțiunea de plantare cu pomi a celor 200 ha a fost cu totul neglijată aici, în favoarea altor lucrări din campania de toamnă. Altfel nici nu se poate explica plantarea a numai 13 ha din suprafața prevăzută.

Timpul se menține încă bun și în raionul Vaslui. De aceea, este de datoria organelor agricole de la raion și în primul rînd a tov. ing. Dimitriu Mihai, care răspunde de această problemă, să sprijine terminarea plantării pomilor în gospodăriile colective, folosindu-se în acest scop fiecare zi bună de lucru.

ION DRINCU

Valorificarea produselor merită o mai mare atenție

La o teleconferință ținută anul trecut la Departamentul Gostat s-a pus insistent problema valorificărilor. Povața dată atunci trusturilor — și prin ele mai departe gospodăriilor — de a învăța să valorifice cu perseverența cu care învață să producă, mi se pare încă actuală. Că în munca de valorificări mai există serioase lipsuri ne-o dovedește Trustul Gostat Suceava. Luna trecută în unitățile acestui Trust au fost depistate de organele de control stocuri de produse finite în valoare de peste 4,5 milioane lei. Numai cele peste o mie de tone de mazăre aflată în stoc valorează peste un milion de lei. Deși de la recoltarea cerealelor păioase au trecut cinci luni, gospodăriile de stat din regiunea Suceava mai au în magazii aproape 200 de tone de grîu. Patruzeci și două de tone din acest grîu se află la gospodăria din Vlăsinești. Ea se găsește de altfel printre unitățile codașe în acțiunea de valorificări. La fel și gospodăria din Drăgușeni care are produse în stoc în valoare de 340.886 de lei, cea din Sendriceni cu produse nevalorificate în valoare de 416.886 de lei, cea din Călinești unde valoarea produselor nevîndute depășește 555.000 de lei.

Care-s cauzele acestei stări de lucruri? Calitatea produselor este una din cauze. Cei 30.000 de pomi fructiferi produși de G.A.S. Ițcani n-au putut fi vînduți din pricina calității lor inferioare. Trustul speră că va reuși în cele din urmă să-i valorifice într-un fel, la un preț mai scăzut, corespunzător calității lor. Deci valorificarea va fi însoțită probabil de pierderi. Cele 111 tone de sămînță de sfeclă de zahăr, a căror valoare se ridică la 682.000 de lei, n-au fost livrate în termen pentru că — după prima condiționare — n-au corespuns stasului și, cum era de așteptat, beneficiarul le-a refuzat. Sămînța va trebui recondiționată din nou, supusă la noi analize de laborator și încărcată astfel cu noi cheltuieli, care îi vor ridica costul.

O a doua cauză a lipsurilor în domeniul valorificărilor este într-atît de subiectivă că nici măcar nu se poate formula. Din această pricină, fosta bancă agricolă a fost nevoită să scrie într-un referat întocmit de dînsa că grîul n-a fost valorificat din cauză că nu s-au luat măsuri de... valorificare. Spus de-a dreptul aceasta înseamnă dezinteres pentru valorificarea unui produs pentru care s-au cheltuit muncă, bani, materiale, un produs foarte prețios economiei noastre.

Căile de înlăturare a cauzelor de mai sus sînt limpezi: produse de bună calitate și interes mai mare pentru valorificări.

Totodată gospodăriile de stat sucevene trebuie ajutate să-și valorifice bine produsele. Este de netolerat ca un produs atît de valoros și de căutat, cum este mierea de albine, să se deprecieze în gospodării fiindcă beneficiarul — întreprinderea Fructexport — întîrzie nepermis de mult să-l ridice. În gospodăriile de stat sucevene se găsesc în stoc și alte produse foarte căutate. Așa, de pildă, la un moment dat, gospodăria de stat Siret ținea în stoc mii de ouă. Mă îndoiesc că gospodăria ar putea găsi pentru acest fapt o justificare serioasă.

Gospodăriile de stat sucevene trebuie să țină seama că orice întîrziere în valorificarea produselor agricole se soldează cu pierderi. Gospodăria agricolă de stat Vlăsinești de pildă, a pierdut, prin depreciere, 11 tone de fasole. La prețul de vînzare, valoarea fasolii depreciate se ridică la circa 30.000 de lei. Asemenea pierderi în stare să pericliteze situația economico-financiară a unei gospodării trebuie înlăturate cu hotărîre. Trustul Suceava și fiecare gospodărie să lupte cu energie pentru lichidarea imediată a stocurilor de produse finite, pentru valorificarea lor integrală. Un bun exemplu de ceea ce înseamnă o bună valorificare îl pot oferi gospodăriile agricole de stat Coțușca și Leorda. Ultima are în stoc produse în valoare de numai 8.313 lei.

Șantier al tineretului

Pînă acum cîtva timp, dealurile pietroase din apropierea comunei Basarabi, raionul Medgidia, erau folosite numai pentru pășunat. În lumina Directivelor celui de-al III-lea Congres al P.M.R., comitetul raional U.T.M. a luat inițiativa deschiderii unui șantier al tineretului pentru executarea unor importante lucrări de amenajare a terenurilor în scopul plantării viței de vie. Astfel peste 100 de tineri din comunele Tortomanu, Basarabi, Mircea Vodă și altele lucrează în aceste zile la terasarea dealurilor.

Pînă de curînd ei au terasat peste 15.000 m.p. de teren.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

NOI OGOARE UNITE

Au ales drumul gospodăriei colective

Zilele trecute alte 17 familii de țărani muncitori din comuna Cindești, raionul Buhuși, convinse de superioritatea lucrării pămîntului în comun cu mașinile și tractoarele statului, de viața îmbelșugată pe care o asigură gospodăria colectivă, au făcut cereri să fie primite în gospodăria colectivă din comună. Printre țăranii muncitori care au cerut să fie primiți în rîndurile colectiviștilor se numără și Nicolae Frăsinel, Gheorghe Axinte, Gheorghe Culbece și alții.

TACHE VASILACHE
corespondent

De la întovărășire la gospodăria colectivă

Pînă nu de mult țăranii muncitori din satul Șerbănești, raionul Dorohoi, își lucrau pămîntul în întovărășirea agricolă. Ajutați de stat cu tractoare și mașini agricole, întovărășiții de aci au obținut, producții la hectar mai mari decît atunci cînd își lucrau pămîntul individual.

Nu departe însă de satul Șerbănești, în comuna Brăești, există 3 gospodării colective care anul trecut au obținut rezultate frumoase atît în sectorul vegetal cît și în cel animal. Datorită muncii lor unite, colectiviștii de aci trăiesc în belșug.

Cunoscînd toate acestea, convingîndu-se cu ochii lor de avantajele gospodăriei colective, întovărășiții din Șerbănești au hotărît să urmeze exemplul celor din Brăești și să treacă și ei la gospodăria colectivă. Astfel, zilele trecute, într-o atmosferă de sărbătoare, în satul Șerbănești a fost inaugurată gospodăria agricolă colectivă „1907", în care au intrat 189 de familii cu 325 de hectare teren arabil.

VASILICA IOAN
corespondent

Vizita a dat roade

Tot satul în gospodăria colectivă

„Oameni mai harnici ca la noi în sat n-ai să găsești dumneata oriunde! Dar nu numai harnici, ci și hotărîți. Cînd își pun în gînd să facă un lucru, apoi îl fac cum se cuvine"...

Așa vorbește despre consătenii lui tovarășul Dumitru Sîrbu, președintele comitetului executiv al sfatului popular al comunei Vieru, raionul Giurgiu.

Zilele trecute, vizitînd satul Vieru, am avut prilejul să mă conving de temeinicia acestor vorbe. Anul trecut, bunăoară, ei s-au numărat printre întovărășiții fruntași ai raionului în obținerea de recolte bogate. La grîu au obținut în medie 1.450 kg la hectar și aproape 2.000 kg porumb boabe la ha. Vierenii au auzit însă că colectiviștii din Putineiu, comună vecină cu a lor, au realizat producții mai mari: 2.000 kg grîu, și mai mult de 3.000 kg porumb la hectar. Nu s-au mulțumit numai să audă. Au mers acolo și au văzut. Apoi au cerut să viziteze și alte gospodării colective. Organizația de partid i-a ajutat să vadă rezultatele colectiviștilor din Storobăneasa, raionul Alexandria și pe cele ale membrilor gospodăriei colective din Ștefan Vodă, raionul Călărași. Întovărășiții din Vieru au vizitat aceste două gospodării și s-au convins că munca în gospodăria colectivă aduce sporuri mai mari de recoltă, mai mult belșug în casa fiecăruia.

De aceea, Tudor Zamfir, Nicolae Rădan, Ion Ghizdăreanu și alții, după ce au văzut cu ochii lor tot ce i-a interesat în gospodăriile colective amintite, n-au mai stat în cumpănă și au făcut cereri de înscriere în gospodăria colectivă. Au spus și consătenilor lor tot ce au văzut acolo și i-au îndemnat să le urmeze pilda. Așa se face că la scurtă vreme după aceste vizite, toți țăranii muncitori din Vieru au cerut să transforme cele două întovărășiri agricole într-o gospodărie colectivă. Nu de mult a avut loc adunarea generală de constituire, iar la 3 zile după aceea, inaugurarea gospodăriei colective „Gheorghe Doja", alcătuită din 536 familii cu 2.231 ha.

În adunarea generală, cu prilejul alegerii consiliului de conducere, s-au făcut o seamă de propuneri, pentru întărirea și dezvoltarea noii gospodării colective.

— La colectiviștii din Ștefan Vodă, a spus colectivistul Ilie Preoteasa, mi-au plăcut multe lucruri. Aceștia au ridicat construcții trainice fără să cheltuiască prea mulți bani. Și noi putem să facem la fel. Să contribuim fiecare cu lemne de construcții că avem destule...

Alți colectiviști au spus că au văzut acolo terenuri amenajate pentru culturi irigate și că lucrul acesta poate fi înfăptuit și la Vieru.

— Pîrîul Gorganu are destulă apă care poate fi folosită în acest scop. Așa că și noi putem iriga terenul din luncă pe o întindere de aproape 700 de ha, a spus și Zamfir Tudor.

S-au mai făcut și alte propuneri. Toate au fost trecute în plan, și vor fi înfăptuite, căci colectiviștii din Vieru sînt oameni vrednici și hotărîți.

A. NEDELCU
corespondent

Alte 5 gospodării colective în raionul Huși

Convingîndu-se de recoltele bogate obținute și în anul care a trecut de colectiviștii din Tîrzii, Stănilești, Gugești, Epureni, Sălăgeni și din alte gospodării din raionul Huși, care au depășit cu 400—500 kg. grîu și 700—800 kg. porumb la hectar, producțiile din sectorul individual, numeroase familii de țărani muncitori din acest raion, pășesc cu încredere pe calea gospodăriei colective.

Astfel, numai în ultimele zile ale lunii decembrie, în comunele raionului au fost inaugurate 5 gospodării colective, în care au intrat 1.249 familii. Pe lîngă 3.372 ha teren arabil, acestea au adus în noile gospodării 94 perechi de boi, 145 cai, atelaje și un mare număr de unelte agricole.

Cu aceste noi gospodării colective înființate în satele Rusca, Arsuna, Gușiței, Hurdugi și Raieștii — Hușului, numărul gospodăriilor agricole colective din raionul Huși a ajuns la 52. Cele 12.973 familii de colectiviști vor lucra o suprafață de peste 36.300 ha teren.

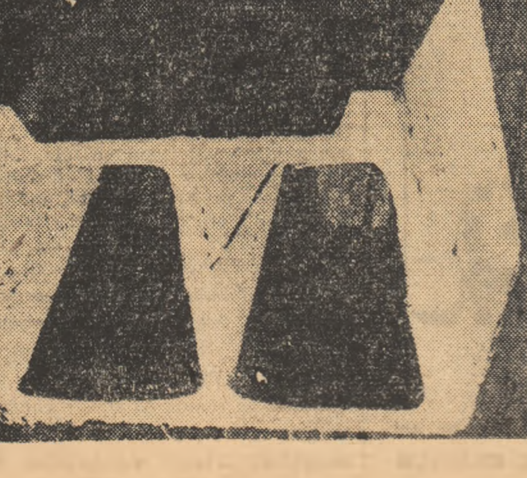
AUREL CIULEI
corespondent

O nouă metodă în construirea răsadnițelor

TOCURI SUB FORMĂ DE DALE DIN CIMENT ȘI PIETRIȘ

În unitățile agricole din întreaga țară au început pregătirile pentru obținerea de legume timpurii. În scopul reducerii prețului de cost al produselor legumicole, o atenție crescîndă s-a acordat an de an sporirii producției prin introducerea în practică a tehnicii noi la cultura legumelor timpurii, precum și reducerii cheltuielilor pentru confecționarea răsadnițelor și obținerea răsadurilor.

Astfel, prin înlocuirea tocului de răsadnițe confecționate pînă acum din lemn, cu dale din ciment și pietriș, după un model original produs de curînd ce se poate construi direct în gospodăriile agricole socialiste, se realizează un consum redus de cherestea și economii bănești importante, folosindu-se materiale ieftine.



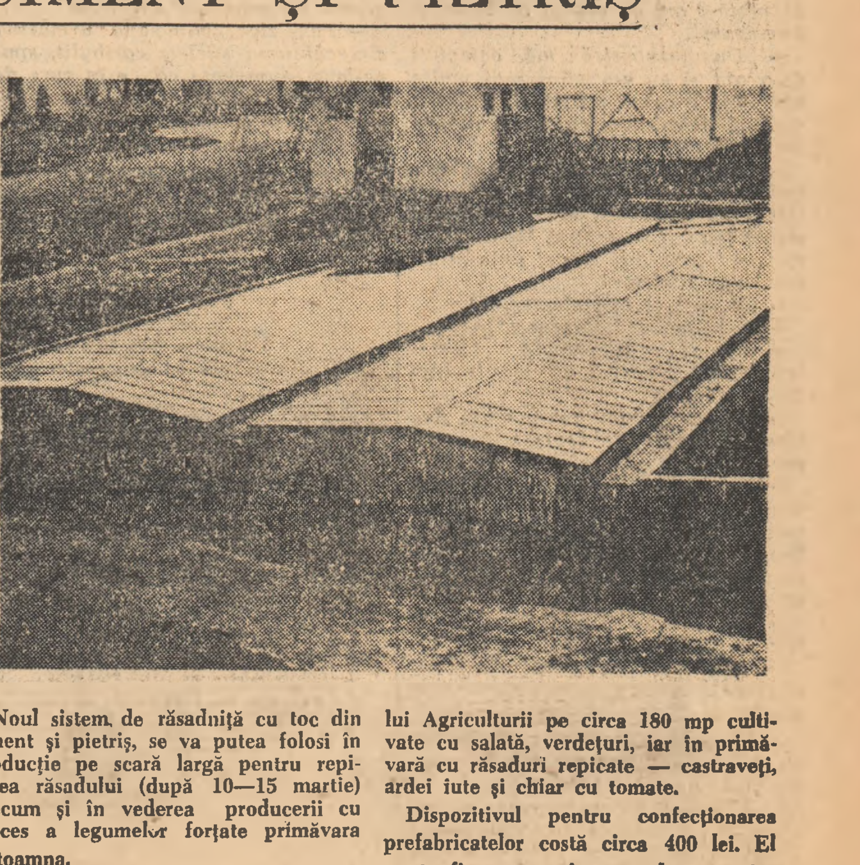
Tocul de răsadniță făcut din ciment prezintă o serie de avantaje față de tocul din cherestea și anume:

Se reduce aproape total cheresteaua de rășinoase. De asemenea costul materialelor folosite se reduce cu circa 50 la sută la răsadnița dublă și cu circa 35 la sută la răsadnița simplă.

Durata de folosință a noului toc de răsadniță poate fi de 2 ori mai mare decît a tipurilor actuale reducîndu-se totodată cota de amortizare anuală a tocului de patru ori.

Prin înlăturarea potecii de bălegar dintre tocurile răsadnițelor și prin subțierea stratului de bălegar din pat, ca urmare a reducerii pierderilor de căldură datorită izolării mai bune față de exterior, se reduce costul bălegarului cu 30—40 la sută.

Ținînd seama de aceste avantaje, costul anual de producție al unui metru pătrat de răsadniță va fi mai redus cu circa 30 la sută decît la răsadnițele obișnuite.



Noul sistem de răsadniță cu toc din ciment și pietriș, se va putea folosi în producție pe scară largă pentru repicarea răsadului (după 10—15 martie) precum și în vederea producerii cu succes a legumelor forțate primăvara și toamna.

În prezent, acest nou sistem de răsadnițe s-a aplicat deja la laboratorul de carantină fitosanitară al Ministerului Agriculturii pe circa 180 mp cultivate cu salată, verdețuri, iar în primăvară cu răsaduri repicate — castraveți, ardei iute și chiar cu tomate.

Dispozitivul pentru confecționarea prefabricatelor costă circa 400 lei. El poate fi executat în centrele mecanice ale Ministerului Agriculturii.

Ing. GH GHIRBA

Invățămîntul agrozootehnic de masă în raionul Sighișoara

Și cea mai sumară analiză pe care am întreprinde-o cercetînd dosarele privind propaganda agricolă ale secției agricole a raionului Sighișoara, Regiunea Brașov, ne-ar arăta cu claritate că față de anul 1958, învățămîntul agrozootehnic de masă cunoaște azi proporții mult sporite și o organizare mult superioară. Cu doi ani în urmă, în întreg raionul fuseseră recrutați doar 1.178 de cursanți. Anul trecut s-au înregistrat 3.484, iar în acest an a fost fixat ca cifră minimă: 3.600 de cursanți. Subliniind însă această importantă creștere a numărului țăranilor cuprinși în diverse cercuri de studii nu am spus însă totul. O grijă principală a fost îndreptată spre înlăturarea [illegible] nilor de organizare, pentru a ridica nivelul calitativ al activității în cercuri, de a obține antrenarea în munca de lectori a celor mai pregătite cadre agricole.

Deși, după părerea noastră, [illegible] cum se desfășoară [illegible] învățămînt necesită încă unele îmbunătățiri, [illegible] lia lui au fost [illegible] bite. [illegible] lectorii [illegible] lective și de sfaturi populare, a constituit un [illegible] mijloc de a [illegible] tiza tot ceea ce s-a dobîndit în practica acestor ani. Astfel, în cele mai multe gospodării colective [illegible] de studii au fost organizate pe brigăzi, ca ajutor direct al [illegible] pentru organizarea demonstrațiilor practice, mobilizare etc. a fost ales cîte un organizator al [illegible] recrutat de preferință dintre brigadieri. Tematica cercurilor a fost mai mult ca oricînd axată pe problemele specifice și de perspectivă ale agriculturii raionului. [illegible] tor au fost recrutate, cu precădere, cadrele cu pregătire superioară. [illegible] tivul secției agricole raionale [illegible] un bun exemplu în această privință. Cu excepția cîtorva cercuri agrotehnice care sînt conduse de tehnicieni agronomi, celelalte au fost încadrate cu lectori ingineri și medici veterinari. Fără îndoială că acest lucru va contribui mai [illegible] la ridicarea calității învățămîntului de masă. S-a recomandat, de asemenea, lectorilor să [illegible] lecțiile de aplicații practice mai ales la ce privește creșterea animalelor, pregătirea și administrarea furajelor, lucrări în răsadniță, pregătirea și depozitarea gunoiului de grajd.

Consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective au fost însărcinate să dea cursanților rechizitele necesare, comitetele executive ale sfaturilor populare să pună la dispoziție localuri corespunzătoare, să participe la predarea lecțiilor. Luînd cuvîntul, unii lectori au [illegible] în acest an lecțiile [illegible] numai în cursul [illegible] cînd le-au ținut seara [illegible] frecvență satisfăcătoare. [illegible] de asemenea, ca [illegible] jiniți în [illegible] conducere [illegible] ve, să se [illegible] teriale: [illegible] re din comune.

[illegible] decembrie. [illegible] din Vulcan.

[illegible] în lecția a patra. [illegible] din cele 16 cercuri [illegible] pentru întovărășiți, [illegible] în lecția a patra. [illegible] pentru lectorii cercului agrozootehnic din satul [illegible] înaintea întovărășiților [illegible].

În acest an, în gospodăriile colective din raionul Sighișoara funcționează [illegible] cercuri zootehnice. Creșterea efectivelor de animale și implicit a numărului de colectiviști care [illegible] în acest sector, dorința lor de a-și îmbogăți cunoștințele, au determinat organele conducătoare ale [illegible] să numească aici cei mai calificați lectori. Aceștia sînt zece medici veterinari și un inginer zootehnist. Pînă în ultimele zile ale anului trecut în toate cercurile zootehnice se țineseră trei lecții (după cum am arătat mai sus unii lectori au ținut și următoarele trei lecții). Cel mai semnificativ lucru este însă că frecvența cursanților este foarte bună, că de cele mai multe ori la lecții participă și alți colectiviști dornici să asculte învățăminte folositoare.

O foarte bună frecvență întîlnim și la cercul agrozootehnic din Albești condus de inginerul Boianțiu Ioan. Cursanții, deși vîrstnici, vin cu mare interes la lecții, cu dorința de a în[illegible] la cercul agrozootehnic de pe lîngă gospodăria colectivă „[illegible]" din comuna [illegible], deși se predau lecții bune, frecvența este nesatisfăcătoare: [illegible] cursanți din cei 40 care s-au [illegible]. Cauza principală o constituie, după cîte am putut afla, faptul că lecțiile se țin seara, iar cursanții nu se pot împăca cu acest program.

Din analiza făcută prin cîteva comune din raionul Sighișoara rezultă și un alt lucru asupra căruia secția agricolă trebuie să aducă clarificarea necesară. Cursanții din comunele Albești, Vînători, Saard nu au primit nici una din lecțiile special tipărite în acest an. Se pune întrebarea: cui au fost date și mai ales cum își vor atinge acestea scopul pentru care au fost tipărite?

A trecut o lună de la începerea învățămîntului agrozootehnic de masă, timp în care se pot detașa observații concludente și în raionul Sighișoara. O analiză asupra acestei probleme ar fi cît se poate de utilă colectivului raional de organizare și coordonare a învățămîntului agrozootehnic de masă. Ea ar impulsiona pe acei lectori care au rămas în urmă cu lecțiile, ar contribui la îmbunătățirea frecvenței în cercurile agrozootehnice și ar fi cu atît mai folositoare cu cît membrii comitetului executiv al sfatului popular raional, activul secției agricole au fost des în teren, în această perioadă și presupunem că au sesizat o seamă de aspecte demne de discutat, utile, pentru a ridica și mai mult calitatea acestei importante activități de masă.

LUCIAN CURSARU

Pe scurt despre învățămînt

La cercurile învățămîntului agrozootehnic de masă din această iarnă, care funcționează în cadrul gospodăriei colective „Progresul" din comuna Făcăieni, raionul Fetești, s-au înscris 118 colectiviști. Pînă acum, la cercurile agrozootehnice ale gospodăriei s-au predat 3 lecții și au participat toți cursanții. La ultima lecție intitulată: „Tehnica irigării porumbului, orezului și sfeclei de zahăr", bunăoară, cursanților li s-au făcut și demonstrații practice. Acestea au fost însoțite de planșe și scheme de irigat care reprezintă tarlalele gospodăriei. După predarea lecției, mulți cursanți printre care și Ion Voiculescu, Nicu Grigorescu, Ion Zainea, Marin Siu și alții au pus lectorului diferite întrebări legate de irigatul culturilor.

CONSTANTIN FRÎNCU
corespondent

*

In comuna Cîndești, raionul Buhuși, funcționează în această iarnă 5 cercuri al învățămîntului agrozootehnic de masă la care sînt înscriși un număr mare de colectiviști și întovărășiți. Lectori pentru a preda la aceste cursuri au fost recrutați: inginerul agronom Constantin Călcăianu, tehnicianul zootehnist Ion Drăgoi și profesorii Marieta Culbece, Elena Mereuță și Dumitru Culbece de la școala elementară din comună. Pînă zilele acestea, la cele 5 cercuri, s-au predat trei lecții. Prezența cursanților este satisfăcătoare.

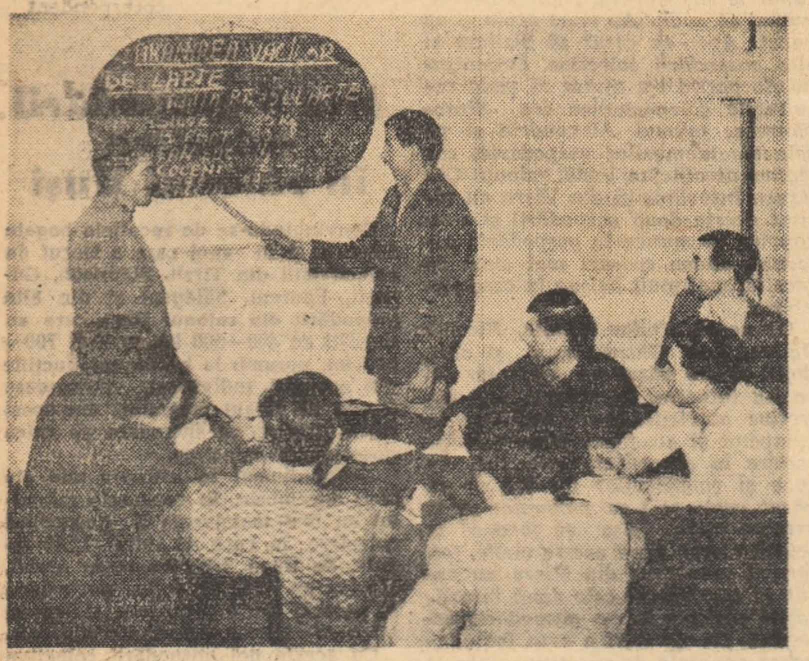
TACHE VASILACHE
corespondent

COPILĂRIE FERICITĂ



Copiii membrilor gospodăriei colective din Cenad — Regiunea Banat, primesc o educație aleasă la căminul de zi, unde au la dispoziție numeroase jucării, cărți și aparate distractive, așa cum se vede în fotografia de față.

LA CERCUL ZOOTEHNIC



La gospodăria agricolă colectivă din comuna Lovrin, regiunea Banat, lecțiile ținute la cercul agrozootehnic sînt urmărite cu mult interes de cursanți.

Recenzie

Ghid de documentare în științele agricole

— Editura Academiei R.P.R. —

În seria Ghidurilor de documentare ce au fost elaborate de Biblioteca Academiei în colaborare cu diferite institute de cercetări a apărut de curînd „Ghid de documentare în științele agricole". întocmit împreună cu Biblioteca Centrală I.C.A.R.

Lucrarea indică posibilitățile de informare în domeniul agriculturii oferite de toate instituțiile de specialitate din țară, și cuprinde trei părți în care sînt semnalate următoarele organisme și mijloace de documentare:

Partea I-a: Centre și servicii documentare, biblioteci, muzee, colecții, centre de cercetări, institute de învățămînt superior, edituri și centre de difuzare a publicațiilor din R.P.R. In cadrul descrierii fiecărei instituții, sînt subliniate posibilitățile de documentare respective, fiind menționate și o serie de date statistice recente cu privire la activitatea didactică sau științifică (conferințe, sesiuni, etc.). Această parte descrie 36 de instituții din toată țara [illegible] rețeaua fiecărui institut, filiale, stațiuni.

In partea a II-a a ghidului sînt redate sursele de informare și sursele bibliografice din toate domeniile științei. Acest capitol cuprinde aproape 600 lucrări de directivă, lucrări de referință, enciclopedii, dicționare și lexicoane generale, de termeni și biografice, repertorii și centre de cercetări, precum și organizații științifice internaționale. La acest capitol s-a adăugat lista publicațiilor ce anunță congresele internaționale precum și lista periodicelor romînești din domeniul științelor naturii.

Partea a III-a — cea mai amplă — cuprinde peste 2300 de surse de informare și bibliografice din domeniul agriculturii, grupate astfel: istoria agriculturii, economie agrară, situația agriculturii și știința agricolă în diferite țări, mecanizarea și electrificarea agriculturii, știința solului, agrofitotehnie, genetica și ameliorarea plantelor, horti-viticultură, silvicultură, protecția plantelor, zootehnie și medicină veterinară.

Un ajutor de seamă s-a oferit celor ce urmează să consulte publicațiile menționate în ghid, prin indicarea cotelor din Biblioteca Academiei și Biblioteca I.C.A.R., sub care pot fi citite, precum și indicii zecimali de clasificare sistematică, pentru toate specialitățile din agricultura.

Fără îndoială că acest prețios Ghid de documentare în științele agricole, deopotrivă de folositor oamenilor de știință ca și practicienilor — va fi un ajutor eficient în obținerea și studierea materialului de specialitate ce se găsește în țară, în scopul progresului științei și practicii agricole.

Ing. C. V. ROSKE

Omul și nevoile sale în atenția sindicatului de la G. A. S. Reghin

Discuțiile purtate cu muncitorii și tehnicienii gospodăriei de stat Reghin au scos la iveală numai cuvinte de laudă pentru comitetul sindicatului de la această unitate. Pe lîngă preocuparea de mobilizare a membrilor de sindicat la îndeplinirea sarcinilor profesionale, acesta acordă cea mai mare atenție omului și nevoilor sale de fiecare zi.

Pentru ridicarea calificării profesionale a muncitorilor, comitetul sindical organizează în fiecare lună consfătuiri de producție fie pe secții, fie pe brigăzi, în care se dezbat problemele cele mai acute ivite în procesul muncii și se valorifică experiența acumulată de fruntașii în producție. În afară de aceasta, în fiecare săptămînă se organizează la colțul roșu, diverse conferințe cu caracter economic sau politic, conferențiarii fiind recrutați din rîndul inginerilor, medicilor, profesorilor sau lectorilor din cadrul filialei S.R.S.C.

Învățămîntul agrozootehnic de masă a fost frecventat an de an cu regularitate de către majoritatea muncitorilor din gospodărie. Datorită cunoștințelor căpătate la aceste cursuri, o serie de muncitori și-au ridicat calificarea profesională obținînd succese noi în producție. Paralel cu acțiunea de ridicare a calificării profesionale, comitetul sindicatului a depus o intensă activitate pentru atragerea muncitorilor la învățămîntul mediu de cultură generală. În anul trecut au absolvit cl. VIII-a un număr de 28 de salariați printre care se află strungarul Sekeli Nicolaie, tov. Sabodoș Mihai, șeful secției Apalina, muncitoarele Danciu Lucreția, Strat Ana, Szabo Ilona și alții.

Comitetul sindicatului a hotărît ca un membru al său să țină legătura cu școala la care învață muncitorii gospodăriei Reghin, să se intereseze îndeaproape de viața cursanților. În același timp președintele comitetului sindical, tov. Segedi Iosif, a discutat și stabilit cu conducerea gospodăriei de stat ca muncitorii înscriși la învățămîntul de stat să nu fie trimiși la secțiile prea îndepărtate și să li se asigure locul de muncă numai în schimburile de dimineață, ușurîndu-le condițiile pentru studiu.

Printr-o muncă continuă, în rîndul membrilor de sindicat s-a creat un climat favorabil de sprijinire a muncitorilor pentru a-și termina școala medie. Sînt cazuri cînd unii muncitori mai vîrstnici rămîn peste orele de program în secții pentru a-i înlocui pe cei care pleacă la cursuri.

O altă latură pozitivă a muncii comitetului sindical de la G.A.S.-Reghin, o constituie grija pentru om și nevoile sale. Așa, de pildă, în fiecare luni seara, se întrunește o comisie care ascultă doleanțele salariaților. Pe baza sesizărilor făcute, comitetul ia măsurile ce se cuvin. Bunăoară, comisiei i s-a prezentat un salariat care a anunțat că soția muncitorului Florea Scarlat a născut doi gemeni. A doua zi, comitetul sindicatului s-a întrunit și a analizat situația celui în cauză, hotărînd să i se acorde un ajutor bănesc din fondurile sindicatului. De asemenea, membrii comitetului s-au interesat de starea sănătății soției tovarășului lor de muncă, de starea locuinței acestuia, de felul în care și-a făcut aprovizionările de iarnă. Altă dată, muncitorii de la secția Beng au sesizat comitetul că aci există 20 de copii romîni și maghiari de vîrstă școlară, care întîmpină dificultăți cu învățătura deoarece școala cea mai apropiată se află la o distanță de 8 km. de secție. Comitetul sindicatului de la G.A.S. Reghin a intervenit imediat la conducerea gospodăriei solicitîndu-i amenajarea unei clădiri pentru înființarea unei școli. Apoi a fost luată legătura cu secția raională de învățămînt pentru a repartiza 2 învățători: unul pentru limba romînă și altul pentru limba maghiară. Așa s-a înființat școala elementară de 4 ani de la secția Beng. Aici învață circa 25 de copii. Această realizare a comitetului sindicatului de la G.A.S. Reghin reflectă pe lîngă inițiativa și grija deosebită față de nevoile salariaților.

Grija pentru om se reflectă și în felul în care au fost rezolvate unele probleme legate de îmbunătățirea condițiilor de trai ale muncitorilor și tehnicienilor. Așa, de pildă, în toamna trecută G.A.S. Reghin a inaugurat noua construcție a atelierului mecanic. Vechea clădire a atelierului a fost amenajată prin resurse proprii în 8 locuințe muncitorești. Comitetul sindicatului a urmărit ca aceste locuințe să capete un aspect civilizat și ele să fie acordate celor mai îndreptățiți.

Cantina de la centrul gospodăriei poate rivaliza cu cele mai bune cantine din regiune. Aici, totul este curat, iar hrana e consistentă și gustoasă.

Comitetul sindical urmărește ca acest aspect civilizat să-l aibă întotdeauna și cantinele de la secțiile Suseni, Beng sau Apalina, urmărind ca fiecare muncitor care servește masa la cantină să fie mulțumit. Grija față de om se răsfrînge în lupta muncitorilor pentru realizarea sarcinilor de plan. Astfel, la G.A.S. Reghin s-a reușit ca în anul trecut să se mărească efectivul de taurine cu 200 de capete. S-a ajuns la o producție de 3.400 l de lapte pe cap de vacă furajată, iar sporul în greutate la sectorul porcin a fost foarte bun. Prețul de cost la carnea de porc a fost realizat cu 0,36 lei mai ieftin la kg. față de prețul de cost planificat. Acestea sînt numai cîteva din rezultatele obținute de muncitorii și tehnicienii G.A.S. Reghin în anul 1960.

Stilul de muncă, ca și metodele de lucru folosite de comitetul sindicatului de la această unitate, merită să fie cunoscute și de alte unități, experiența sa este demnă de urmat.

Z. PETRE

OPERA și... grîul de toamnă

— Iar întîrziași, tovarășă! se adresează brigadierul Ghețu Ilie către Alexandrina Constantinescu, tehniciana gospodăriei colective din comuna Afumați. Că noi te-așteptăm de peste-o oră cu planul de lucru și dumneata...

— Dumneavoastră mă așteptați de-o oră și eu am plîns mai multe ore după tragicul sfîrșit al Violetei! suspină tehniciana cu ochii voalați de o tristețe nemărginită.

— Violeta? exclamă speriați brigadierii Ghețu, Pena și Bănică. Nea Mihai, se adresează ei brigadierului zootehnist Constantin Mihai, care tocmai trecea pe acolo: i s-a-ntîmplat ceva Violetei?

— Ce să i se-ntîmple, neică?

— N-a... murit? întreabă Ghețu.

— Păi de ce să moară, tocmai acum cînd a-nceput să dea 12 litri de lapte pe zi?

— I-auzi, tovarășă tehniciană! zice Ghețu oftînd mai ușurat. Violeta-i sănătoasă și dă lapte peste plan!

— Aud eu, dar văd că dumneata n-ai înțeles bine. Că eu nu m-am referit la Violeta din grajd, ci la Violeta din „Traviata". Și c-un aer foarte superior: cum adică, dumneata n-ai auzit de Traviata?

— Nu, că nu-i din Afumați! Poate-o fi din Ștefănești!

— Aveți vreo neînțelegere? intervine Vasile Stelian, președintele gospodăriei.

— Nu prea mă-nțeleg cu brigadierii dumitale! - zice tehniciana contrariată. Auzi ce lipsuri au, să nu fie ei în curent cu spectacolele de operă și să confunde pe Violeta din Traviata, cu Violeta vaca noastră. Spune și dumneata, tovarășe președinte!

— Ai dreptate! surîde acesta cu tîlc. Și doar le-am spus de-atîtea ori să caute și ei să-și mai lărgească cunoștințele. Că uite, raionul ne-ntreabă cum se prezintă situația grîului de toamnă și ei... habar n-au de „Traviata"! Și fiindcă veni vorba d-asta... ce raportăm în legătură cu starea de vegetație a grîului?

— Păi, zice tehniciana urmărind cîntecul unui sticlete zgribulit, spune-le și dumneata că... e în curs de încolțire.

— Și dacă ne-ncolțește cu date mai precise că grîul a încolțit de mult?

— Păi, mai mult decît atît?...

Mai mult decît atît nu știe nici ea. Căci tehniciana cunoaște toate operele și toți compozitorii, dar nu cunoaște situația de pe teren, iar dimineața vine tîrziu la gospodărie din cauză că... n-are ceas deșteptător.

— Ce să fac? a spus ea cînd i s-a atras atenția asupra acestor lipsuri. Îmi place muzica și mă respect!

— E foarte bine că te respecți! i-a răspuns președintele gospodăriei. Dar n-ar strica să respecți și... orele de program. Căci, ori îți procuri un ceas deșteptător, ori vom căuta noi să ne procurăm... altă tehniciană.

VALERIU FILIMON

Unii lectori din raionul Făurel, regiunea Galați, au prevăzut în planurile tematice ale cercurilor agrozootehnice lecții despre creșterea cailor, în loc să-și îndrepte toată atenția spre problemele creșterii taurinelor.



— Eu zic să stăm pe aici, poate ne-o vedea tovarășul lector și pe noi...

Desen de C. CRĂCIUN

Bibliotecile din raionul Bîrlad sprijină transformarea socialistă a agriculturii

Pentru a răspunde sarcinilor trasate agriculturii de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. comitetul raional de partid și comitetul executiv al sfatului raional Bîrlad și-au propus printre altele să sprijine permanent, prin mijloace variate colectivizarea agriculturii raionului Bîrlad și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective existente. De aceea, bibliotecile din raionul nostru și-au axat întreaga activitate pe aceste obiective, folosind cele mai multiple și variate metode de popularizare a documentelor de partid, a literaturii politice și beletristice cu o tematică adecvată, de a atrage cît mai mulți țărani muncitori ca cititori ai bibliotecii. De pildă, în scopul popularizării documentelor celui de-al III-lea Congres al P.M.R., toate bibliotecile din raionul nostru au organizat „Colțul Congresului". La aceste colțuri au fost expuse fotomontaje care popularizau realizările de pînă acum, grafice cu prevederile planului de șase ani, volumele cu Directivele Congresului, Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, Hotărîri și Rezoluții ale plenarelor Comitetului Central, cărți de literatură care oglindesc lupta partidului.

Popularizarea documentelor de partid nu s-a limitat însă numai la expunerea lor. Ele au fost citite pe capitole și în întregime în fața unor grupuri de cititori sau în adunări cu caracter lărgit.

O altă formă de popularizare a sarcinilor ce decurg din documentele Congresului al treilea al partidului a fost organizarea de concursuri „Cine știe, cîștigă" la care au participat colectiviști din multe comune. De pildă, biblioteca comunală Grivița a organizat concursul cu tema „Creșterea animalelor de lapte" la care au participat, printre alții, un mulgător și președintele gospodăriei; biblioteca din Ivești, concursul cu tema „Creșterea păsărilor", biblioteca din Bogdănești concursul „Cultivarea porumbului", cea din Perieni concursul cu tema „Cultura florii-soarelui și a sfeclei de zahăr" etc.

Dîndu-ne seama că aceste concursuri antrenează marea masă de țărani muncitori, trezind curiozitatea, interesul și dorința de a ști și a cunoaște cît mai mult, noi am căutat să extindem organizarea acestor concursuri între mai multe gospodării, folosind în acest scop fondurile alocate pentru propaganda agricolă de sfatul popular raional prin stimularea concurenților cu premii. Un astfel de concurs a fost organizat de biblioteca raională, la biblioteca comunală din Dragalina, la care au participat gospodăriile colective din comunele Dragalina, Grivița, Ivești și Zorleni. Concursul a avut tema „Gospodăria colectivă, izvor de bunăstare și belșug". Cele patru serii de întrebări au avut tematica lor proprie, aceasta cu scopul de a cuprinde mai multe probleme. Seria I-a, de exemplu, s-a referit la documentele de partid cu privire la transformarea socialistă a agriculturii; seria a II-a, referindu-se la statutul gospodăriei colective a cuprins probleme cu privire la fondul de bază și brigăzile de cîmp; a III-a serie a cuprins întrebări referitoare la succesele înregistrate în colectivizarea raionului Bîrlad și la producția realizată la hectar, veniturile repartizate la ziua-muncă etc., iar ultima serie de întrebări s-a referit la literatura noastră și sovietică, care oglindește lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Un alt concurs gen „Cine știe, cîștigă" a fost organizat în comuna Coroești cu ocazia încheierii colectivizării acestei comune. Tematica concursului a fost „Documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. despre dezvoltarea agriculturii în următorii șase ani". Și de data aceasta tematica a fost lărgită ținînd seama că la concurs participau opt gospodării colective. Acest concurs, fiind de mai mare amploare, a fost susținut și de bibliotecarii comunali, dintre care evidențiem pe tov. Sava Natalia, bibliotecară în comuna Coroești. Aceștia au fost antrenați să pregătească concurenții și chiar materialul pentru concurs.

Trebuie arătat că la aceste concursuri au participat, în majoritatea cazurilor, colectiviști cu munci de răspundere în organizațiile de partid și în consiliile de conducere ale gospodăriilor agricole colective și care erau totodată și cei mai activi cititori ai bibliotecilor. De exemplu, tov. Ciuta Vasile, concurent la concursul de la Coroești, secretarul comitetului comunal de partid Ciocani, Ivas Alecu, membru al aceluiași comitet, tov. Ghilase Ștefan care a cîștigat ca premiu un aparat de radio — este președintele gospodăriei colective Movileni-Coroești, iar Leuțanu Hristodor — președintele gospodăriei colective din satul Coroeștii de Sus etc.

În ultimul timp, metodiștii bibliotecii raionale au început să extindă organizarea unor manifestări de masă pe teme agricole chiar în gospodăriile colective la colțurile roșii, folosindu-se pentru stimularea cititorilor fondul cultural al gospodăriei. Așa, de exemplu, a fost organizat un concurs „Cine știe, cîștigă" la colțul roșu al gospodăriei colective din comuna Dragalina, iar la cea din Coroești a fost organizată o consfătuire între un grup de colectiviști care vizitaseră gospodăria colectivă din Buda și membrii gospodăriei colective din comuna Coroești pe tema „Ce am văzut la G.A.C. Buda". Cu acest prilej s-au discutat probleme legate de culturile de cîmp, creșterea animalelor și însilozarea porumbului.

Ca urmare a acestor acțiuni, precum și a altora, putem spune că bibliotecile din raionul Bîrlad au adus o importantă contribuție în procesul de transformare socialistă a agriculturii și formare a omului nou.

Organizarea manifestărilor de masă cu tematici variate au dus și la o mărire simțitoare a numărului cititorilor și al cărților citite la bibliotecile comunale Dragalina, Coroești, Ivești, Grivița, Zorleni și altele, care au organizat concursuri pe teme agricole. Putem exemplifica biblioteca comunală Dragalina (bibliotecară — tov. Petcu Elena) care la ora actuală are înscriși la bibliotecă pe toți locuitorii comunei și biblioteca din Coroești care are înscrisă pînă în prezent peste 90 la sută din populația adultă a comunei.

Desigur, în lunile de iarnă vom căuta să dăm amploare tuturor acestor acțiuni care și-au cîștigat aprecierea cuvenită în comunele raionului nostru.

MIHAI BOTEZ
directorul bibliotecii raionale Bîrlad

PE URMELE materialelor PUBLICATE

„Vă facem cunoscut că la data de 1 decembrie 1960 planul inițial de construcții în gospodăriile agricole colective din Regiunea Ploiești, a fost îndeplinit astfel încît cazarea animalelor este asigurată", ne arată într-o scrisoare primită recent, comitetul executiv al sfatului popular al Regiunii Ploiești.

La 1 decembrie? Foarte bine. Numai că ziarul nostru a subliniat o serie de deficiențe în acest sector, într-un articol apărut în nr. 674 *din 11 octombrie 1960!* Tovarășii care răspund de această problemă în cadrul secției agricole regionale au așteptat deci să fie îndeplinit planul construcțiilor, ca abia ulterior să ne răspundă. Dar... cum glăsuiește zicala — „mai bine mai tîrziu decît niciodată".

★

„De ce nu și activitate cultural-artistică", era intitulat unul din articolele publicate în nr. 686 din 22 noiembrie 1960, al ziarului nostru.

Consiliul regional al sindicatelor din Regiunea Dobrogea ne-a comunicat că cele arătate în material sînt juste.

In scopul îmbunătățirii activității cultural-artistice, Consiliul local al sindicatelor Medgidia a îndrumat comitetul sindicatului și conducerea administrativă de la G.A.S. „Donca Simo", să treacă la formarea unui colectiv de creație compus din 5 tovarăși care vor redacta textele pentru brigada artistică de agitație. Totodată, s-au luat măsuri pentru amenajarea sălii clubului care pînă acum era folosită în alte scopuri.

De asemenea, s-a hotărît să fie îmbunătățită munca cu cartea, prin antrenarea colectivului bibliotecii la diferite acțiuni pentru răspîndirea cărților în masa muncitorilor, conform planului de muncă și programului de activitate al clubului.

Sprijinul comisiei de revizie pentru îndeplinirea planului de producție

Comisia de revizie aleasă de colectiviștii din satul Șipote, raionul Adamclisi, a adus o importantă contribuție la activitatea de producție a gospodăriei colective. Planul de producție pe 1960 al acestei unități a fost depășit la aproape toți indicii.

De la bun început trebuie arătat că în anii trecuți verificările trimestriale ale comisiei de revizie se făceau mai mult formal. Comisia constata activitatea gospodărească și financiară, verifica înregistrarea veniturilor în bani și natură și inventarul gospodăriei, însă trecea cu vederea faptul că unele bunuri fuseseră deteriorate din nepăsarea celor care le mînuiau. Cu totul altfel și-a dus munca comisia de revizie în acest an. Verificările au fost făcute inopinat, ori de cîte ori s-a simțit nevoia de a se verifica un sector oarecare. Intre altele, în 1960 au fost făcute 5 verificări mai importante: una la sfîrșitul campaniei însămînțărilor de primăvară, cînd s-a verificat la magazie stocul de semințe rămase după semănat; alta la începutul lunii iunie cînd s-a verificat casa și sectorul zootehnic; a treia, după tunsul oilor, verificîndu-se cantitatea de lînă rezultată. Spre sfîrșitul lunii octombrie a fost făcută o revizie de fond, la care a participat și un inspector contabil din partea statului popular raional. Ultima verificare a fost făcută de curînd, cu prilejul pregătirii dării de seamă pe 1960.

De regulă, comisia își desfășoară munca de verificare procedînd mai întîi la inventarierea în teren, confruntînd apoi cele găsite în teren cu actele contabile. In cazul cînd apar nepotriviri între scripte și realitate, se iau măsuri de îndreptare a lucrurilor. Se pune însă întrebarea: Rezolvă consiliul de conducere operativ și just problemele ridicate de comisia de revizie? La această întrebare se poate răspunde afirmativ. Spre convingere iată cîteva exemple: Chiriță Marin, care, din neglijență, a rupt o roată de la căruța pe care o avea în primire, a fost obligat să plătească costul acesteia. Din neglijența brigadierului zootehnic Văduva Stanciu, care l-a învoit pe ciobanul șef Istrate Tudor, fără știrea conducerii gospodăriei și fără să numească înlocuitor, 13 oi s-au rătăcit de turmă fiind omorîte de lupi. La propunerea comisiei de revizie și a conducerii gospodăriei, adunarea generală a hotărît ca paguba suferită să fie imputată brigadierului și ciobanului șef.

Prin activitatea sa, comisia de revizie a dezvăluit și unele greșeli în dauna gospodăriei, privind calcularea zilelor-muncă. Astfel, Gh. Chiriță și C. Chirilescu, au căutat să influențeze conducerea gospodăriei pentru a micșora normele de lucru la prășit. La intervenția președintelui comisiei de revizie, tov. N. Cerchezeanu, au fost stabilite la această lucrare, norme juste. Mai trebuie adăugat că comisia de revizie s-a interesat și de verificarea întrebuințării zilelor-muncă pe sectoare de producție. Ea a constatat, de pildă, că anumite z. m. efectuate la întreținerea animalelor au fost incluse în mod cu totul eronat la lucrările în cîmp. De asemenea, a constatat că au fost prinse la îngrijirea animalelor de muncă zilele-muncă cheltuite pentru întreținerea animalelor de producție. In ambele cazuri au fost luate măsuri de îndreptare a lucrurilor.

O analiză mai adîncită a muncii comisiei de revizie a G.A.C. din satul Șipote, ne relevă faptul că ea a avut o activitate multilaterală. Bunăoară, comisia de revizie a luat parte cu regularitate la recepționarea lucrărilor din sectorul vegetal. De obicei în colectiva din Șipote, recepția lucrărilor se face săptămînal, sîmbăta. Brigadierii predau lucrările executate conducerii gospodăriei în prezența membrilor comisiei de revizie, care trec din tarla în tarla verificînd calitatea lucrului efectuat. In cazul executării unor lucrări de proastă calitate, cei vinovați au refăcut lucrul. Colectivistele Elena Bălan și Ecaterina Cristian, de pildă, au refăcut prașila făcută pe cîteva rînduri de porumb, deoarece lăsaseră buruieni netăiate și crusta nespartă.

Incheindu-și ultima verificare din acest an, comisia de revizie a făcut o seamă de propuneri consiliului de conducere cu privire la repararea inventarului gospodăriei, la reformarea unor utilaje și înzestrarea unității cu altele noi, cu privire la producțiile ce se pot obține în viitor atît în sectorul vegetal cît și în cel animal. Consiliul de conducere și-a însușit și a folosit concluziile comisiei de revizie, acestea oglindindu-se în planul de producție pe 1961 întocmit cu grijă, care reflectă just posibilitățile gospodăriei. Comisia de revizie de la gospodăria colectivă din Șipote a dat astfel un sprijin prețios consiliului de conducere pentru organizarea muncii de îndeplinire a planului de producție.

I. LEȘEANU

Rînduri despre exigență

Lumina becurilor electrice proiecta pe pereți umbrele celor care ședeau în jurul mesei.

— Ei, cum punem aici? rupse tăcerea Nicolae Fotache, vicepreședintele gospodăriei colective.

— Păi, cum să punem! făcu Stan Nicolae, președintele. Așa cum a fost. Vrei să zici că s-a respectat tot timpul acordul individual la prășit?

— Nu zic asta, dar munca în brigăzile de cîmp s-a făcut totuși după sistemul acordului individual. N-am repartizat așa culturile de prășitoare înainte de prima prașilă?

— Asta o menționăm în darea de seamă, tovarășe Fotache, intră în vorbă și Grigore Alexandru, tehnicianul agronom al gospodăriei. Trebuie să spunem deschis adunării generale ce n-am reușit să facem ca lumea. Oamenii vor învăța din ce a fost bun, ca și din greșeli. Ori, după părerea mea, faptul că după întreținerea culturilor n-am mai urmărit rezultatele pe oameni, ci numai pe echipe, a fost o greșeală.

— Atunci să adăugăm și ce am hotărît, spuse și Constantin Mișu, membru în consiliul de conducere: că în 1961, sistemul retribuției după producție va fi îmbunătățit. Pentru asta echipelor li se vor repartiza cîntare-arc în vederea stabilirii cantităților de produse recoltate de fiecare om.

După ce căzură de acord și cu formularea acestei prevederi, cei nouă membri ai consiliului de conducere trecură mai departe.

Discuții mai îndelungate se purtară asupra problemei consumului de zile-muncă la hectar pentru fiecare cultură în parte. La începutul anului, se întocmise, ce e drept, devizul de lucrări tehnice, în baza căruia se stabilise cîte zile-muncă vor fi necesare pentru lucrarea fiecărui hectar. Acum agronomul gospodăriei venise cu un tabel al consumurilor de zile-muncă pe culturi și ținea să-l introducă în darea de seamă. Unii susțineau că e prea complicat și colectiviștii n-au să-l înțeleagă. Și de data aceasta însă președintele, Stan Nicolae, chibzui cu hotărîre:

— Ba au să înțeleagă pînă la urmă. Chiar de-or mai fi zece douăzeci cărora li s-o părea greu de priceput, o să fie dumiriți de ceilalți. Oamenii trebuie să știe cît de important e să se respecte planul și în ce privește consumul de zile-muncă. Doară rezultatele bune, economiile, în folosul tuturor se întorc...

Se trecu apoi la analiza muncii fiecărei brigăzi în parte. Cifrele arătau limpede ca o oglindă că brigăzile care respectaseră prevederile de normare a muncii prin recepția lucrărilor la fața locului, nu depășiseră consumul de zile-muncă planificat. Altele care nu procedaseră așa, îl depășiseră. Consiliul de conducere trebuia să analizeze cu migală și acest aspect.

Și cînd a venit la rînd problema avutului obștesc al gospodăriei cei 9 membri ai consiliului de conducere au fost de acord ca lipsurile să fie spuse cu tărie.

In darea de seamă au fost pomeniți oameni ca brigadierul Apostol Vasile, care, de pildă, la recoltare, a așezat porumbul de-a dreptul pe pămîntul umed, zece la sută din el stricîndu-se. Au fost criticați și unii conducători de atelaje ca Haralambie Dima, Mișu Z. Nicolae sau Radu Mircescu, care, neîngrijind cum trebuie de harnașamente și de alte utilaje, le-au uzat prematur. N-au fost ocoliți nici contabilii Lefter Ioniță, Petre Daric și Țuțuianu Lazăr care n-au ținut cum trebuie evidența cheltuielilor de muncă la fiecare cultură și îndeosebi la cele irigate.

Era trecut de miezul nopții cînd darea de seamă pe anul 1960 a activității gospodăriei agricole colective din comuna Ciochina, Regiunea București, fu terminată. Oamenii analizaseră cu grijă atît frumoasele realizări obținute în 1960, cît și lipsurile ivite în muncă.

...Cînd agronomul citi de la capăt darea de seamă, membri consiliului constatară bucuroși că pasul făcut înainte în acest an era mare, gospodăria se dezvoltase mult; recoltele obținute în 1960 fuseseră bune — în ciuda unor lipsuri — la toate culturile. Așa, de exemplu, de pe cele 750 de ha de grîu, gospodăria a scos cîte 2.150 de kg la hectar, de pe cele 500 de ha cultivate cu porumb cîte 3.520 de kg la hectar, de pe 203 ha cu floarea-soarelui, cîte 1.900 de kg în medie. Bune fuseseră și producțiile fermelor de animale. Pe cele circa 250 vagoane de produse vîndute statului gospodăria primise bani buni.

Succesele gospodăriei n-au micșorat, după cum am văzut, exigența față de lipsuri. Atitudinea combativă față de ele este o dovadă sigură că în 1961 succesele gospodăriei colective din Ciochina vor fi și mai mari.

AL. RAICU



Socotitorul și casierul gospodăriei colective din comuna Grădinari, raionul Videle, înmînează colectivistului Petre Lupescu, tehnician viticol, veniturile sale în bani pentru cele 411 zile-muncă făcute cu soția sa

Utilizarea rațională a terenurilor în pantă — o însemnată rezervă de sporire a producției de fructe

ALEXANDRU SZASZ
directorul Trustului Gostat al Regiunii Mureș — Autonomă Maghiară.

Extinderea plantațiilor de pomi — folosindu-se în acest scop terenurile puțin productive, improprii pentru alte culturi — este una din sarcinile de seamă puse în fața agriculturii de Congresul al III-lea al partidului. Planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 cere, între altele, pomiculturii să rezolve două probleme; mărirea producției globale de fructe și punerea în valoare a terenurilor erodate, așezate pe pante.

In ciuda condițiilor pedoclimatice, deosebit de favorabile pentru cultura pomilor, această ramură de producție agricolă s-a dezvoltat în regiunea noastră, în limite foarte restrînse, în trecut.

Incepînd cu primul cincinal, pomiculturii i s-a dat și în Regiunea Mureș — Autonomă Maghiară, ca pretutindeni în țară, o orientare nouă. In primul rînd s-a organizat o pepinieră pomicolă și s-a executat prima plantație de tip socialist. Ambele s-au realizat la G.A.S. Reghin. In anii celui de-al doilea cincinal înființarea livezilor de pomi a luat un avînt și mai mare în gospodăriile agricole de stat din regiune. Astfel, între 1955—1959 plantațiile de pomi au fost extinse cu 500 ha., folosindu-se în acest scop terenurile așezate pe pante și improprii pentru mecanizare. Punerea în valoare a terenurilor în pantă ridică o serie de probleme. Cea mai importantă este problema felului cum trebuie lucrate aceste terenuri.

Este cunoscut faptul că pomii — pentru a crește și a se dezvolta — au nevoie de un sol bine lucrat. In livezile noastre însă, așezate pe pantă, mobilizarea solului favorizează procesul de eroziune. De aceea am căutat să folosim metode cu ajutorul cărora să punem de acord cele două elemente contradictorii. Noi am găsit că folosirea rațională a înierbărilor este foarte indicată în condițiile pluviometrice ale regiunii noastre. Această metodă este totodată și cea mai puțin costisitoare. In plus, înierbările au avantajul că asigură o mare parte din fînul necesar furajării animalelor, iar sectorul zootehnic, la rîndul său, asigură îngrășămintele naturale necesare fertilizării solului din livezi.

Pe pantele ce depășesc 25 de grade folosim digurile potcoavă, construite în jurul pomilor, iar „farfuriile" — cu o suprafață egală cu proiecția coroanei — se mențin tot timpul anului afînate prin prașile. O dată cu prașilele se încorporează și îngrășămintele necesare.

Concomitent cu plantarea sau imediat după executarea ei se efectuează și lucrări de îmbunătățiri funciare. In primul rînd se amplasează drumurile necesare exploatării livezilor. Pe pantele mari drumurile principale au fost trasate în formă de serpentine. Numai la G.A.S. Sîncrai — trupul Berghia — s-au construit în serpentină 3.700 ml. de drum carosabil.

Apa trebuitoare pentru stropit, udat etc. se asigură prin bazine de retenție. In ele se reține apa provenită din ploi și din topirea zăpezilor. Bazine de retenție s-au construit la diferite cote, astfel că nu mai este nevoie de urcarea apei. Cele patru bazine de beton construite la G.A.S. Sîncrai — trupul Berghia — au între 1 și 4 vagoane fiecare, iar cele trei bazine din pămînt construite la G.A.S. Filiaș au, fiecare, o capacitate de 2 vagoane.

La G.A.S. Sîncrai unde o parte din livadă este așezată pe pante cu un proces mare de erodare, s-au plantat 2.000 de arbori de esență silvică și s-au executat cleionaje pentru stingerea ravenelor.

In afara lucrărilor de îmbunătățiri funciare în livezile tinere s-au construit două cantoane pomicole, un siloz de fructe și 2 hale de sortat fructe.

La plantațiile nou înființate s-a urmărit îmbunătățirea raportului între specii și soiuri pentru asigurarea unei producții de calitate superioară. Totodată în livezile nou înființate s-au extins plantațiile de căpșuni.

Prin obținerea unei producții medii de 5.000 de kg. de fructe la hectar, din livezile plantate pînă în prezent se vor realiza în viitorii ani prin unitățile comerciale de stat cîte 250—300 de vagoane de fructe proaspete.

Avîndu-se în vedere că în unitățile noastre există suprafețe însemnate situate pe pante, suprafețe parțial erodate, înființarea plantațiilor de pomi va fi mult extinsă în anii viitori.

Pentru fondul central al statului

Gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Puținei, raionul Tr. Măgurele, a contractat cu statul anul acesta diferite produse care i-a adus un venit de 2.871.204 lei. Numai din valorificarea producției de floarea-soarelui gospodăria a încasat 989.549 lei, din valorificarea producției de grîu 673.618 lei, din cea de porumb 557.000 lei, din valorificarea producțiilor de plante tehnice 458.873 lei.

Membrii acestei gospodării colective vor primi produse și bani în valoare de 55 lei pentru fiecare zi-muncă.

LINCĂ NAIDIN
corespondent

★

Datorită muncii de lămurire dusă de către agitatori cum sînt Oprea Iordache, Stoica Alexandru, Enache Amalia și alții, tot mai mulți producători din comuna Smeeni, raionul Buzău, încheie contracte cu statul pentru vînzarea lînii de oi, din producția ce se va obține în 1961.

Numai în cîteva zile, s-au contractat în această comună peste 13.000 kg lînă.

Printre primii producători care au încheiat contracte se află Enache Constantin, Trandafir Ion, Oprea Alexandru și alții.

C. BERESCU
corespondent



La gospodăria agricolă colectivă din comuna Tătaru, Regiunea Dobrogea, a fost dezvoltat mult sectorul zootehnic. Aici se folosește pe scară largă furajarea vacilor cu porumb siloz. In fotografie: un aspect din timpul hrănirii animalelor cu porumb însilozat

ÎNSEMNĂRI

Intr-o gospodărie colectivă ce n-a împlinit trei luni

Dintre cele trei gospodării colective din comună, tovarăşa Alupoaie, secretara comitetului comunal de partid, mi-a recomandat pe cea mai veche.

— Este cam departe, ce-i drept, dar e de două ori mai în vîrstă decît gospodăria de aici... din centru..

Tovarăşa Alupoaie şi-a însoţit sfatul — am băgat de seamă — cu un zîmbet şiret. Am plecat împreună către gospodărie.

Gospodăria are oameni minunaţi. In spatele dîmbului din faţă — îmi spune ea după o vreme, privindu-şi ceasul brăţară, — e un iaz. La ora asta îi găsim acolo.

Lîngă iazul acoperit cu o pojghiţă subţire de gheaţă se aflau mai mulţi colectivişti. Intre ei şi tovarăşul Ailoaie, preşedintele.

— Ei, preşedinte de gospodărie veche pregătit de oaspeţi?

Tovarăşa Alupoaie rîde cu poftă. Rîde preşedintele, rîd ceilalţi colectivişti. De ce oare? Secretara mă lămureşte.

— Exact cu două luni în urmă, într-o sîmbătă, ne pică un musafir. Voia să vadă gospodăria colectivă. „Care din ele?" îl întreb eu — c-avem două". (Gospodăria a treia s-a înfiinţat mai tîrziu). „Gospodăria cea mai veche — mi-a spus musafirul nostru gîndind, desigur, că ea îi poate oferi mai multe lucruri de văzut. L-am adus aici. In sîmbăta aceea gospodăria împlinea o săptămînă de la înfiinţare. Gospodăria cealaltă era mai tînără cu o zi. De cîte ori ne aducem aminte de întîmplarea aceasta, rîdem cu poftă. Ca azi...

★

Pe malul iazului, preşedintele, brigadierii şi tovarăşul Mihalache Ion, inginerul gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Cerviceşti, puneau la punct un plan tehnic de recoltare a stufului. Brigadierilor li se repartizau fronturile de lucru, iar ei, la rîndul lor, îşi însemnau în caiete cîţi oameni trebuie pentru tăiat, cîţi pentru scos stuful pe mal, cîţi ca să-l ducă pe locul destinat construcţiilor, cîţi ca să-l stivuiască.

— Dacă mîine apa din iaz îngheaţă bine, putem începe. Pînă la prăşit e musai să avem gata două grajduri, saivanul, maternitatea, cocinele... Ne presează planul.

Mai tîrziu, acasă la dînsul — gospodăria n-are deocamdată sediu — răsfoiam împreună cu preşedintele planul de producţie pentru primul an, întocmit împreună cu colectiviştii, dar nesupus încă aprobării adunării generale. Indrăzneţ plan: 50 de vaci şi 150 de juninci, 500 de oi, 30 de scroafe şi 100 de porci graşi! Apoi planul producţiei de furaje, întocmit pe bază de raţii complete, cu specialiştii raionului, planul construcţiilor, al procurării fondurilor necesare cumpărării animalelor, al zilelor-muncă ce se vor consuma în sectorul zootehnic, al veniturilor pe care le va aduce ferma. Totul era calculat — aşa cum îi place preşedintelui să spună — la milimetru. In privinţa ultimei afirmaţii se cuvine însă să arătăm că preşedintele şi mulţi colectivişti au totuşi o rezervă. Pe baza schiţei de plan s-au alocat gospodăriei credite în valoare de 384.000 de lei pentru cumpărarea de animale şi 70.000 lei pentru ridicarea construcţiilor zootehnice.

— Pentru construcţii ni s-a alocat mult. Avem trestia sub nas, lemnul la doi paşi, oameni pricepuţi să facă chirpici şi să construiască. Atîţia bani nu ne sînt de trebuinţă pentru construcţii, dar ne gîndim să-i folosim şi pe aceştia tot pentru cumpărări de animale. Primim aproape zilnic cereri noi de înscriere şi pînă la primăvară gospodăria va ajunge să cuprindă întreg satul. Creşterea numărului colectiviştilor şi a suprafeţei trebuie avută în vedere.

★

Gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din Cerviceşti n-a împlinit trei luni de la înfiinţare. E însă cea mai vîrstnică din comună şi membrii ei socot că lucrul acesta obligă. Apoi pe colectiviştii din Cerviceşti îi frămîntă şi un gînd: să obţină — într-un an doi — la hectar şi pe cap de animal producţii, iar la ziua-muncă venituri băneşti care să întreacă pe ale cunoscutei şi puternicei gospodării colective din Roma care le e vecină.

Gîndul acesta li se pare într-atît de cutezător că nici să-l spună altora din afara gospodăriei nu prea îndrăznesc. Intr-un fel, gîndul şi l-au mărturisit după cum aţi văzut, în planul de producţie. Despre o parte din plan — cea referitoare la creşterea animalelor — am şi vorbit.

Colectiviştii şi-au mai propus între altele, să irige prin cădere, folosind diferenţa de nivel dintre sursa de apă şi ogoare, 200 din cele 680 de ha ale gospodăriei. Cît priveşte veniturile băneşti, gospodăria a hotărît să contracteze 74 de tone de grîu, 30 de porumb, 120 de floarea-soarelui, 1.750 de sfeclă de zahăr, 10.000 de kg de carne de porc, laptele şi lînă de la vacile şi oile prevăzute în plan.

...Gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" a pornit bine la drum. La acest început bun şi-a adus din plin contribuţia staţiunea de maşini şi tractoare Botoşani. Indată după înfiinţare, gospodăriei i-a fost repartizat un inginer agronom, tractoarele staţiunii au arat din timp, adînc, tot terenul destinat însămînţărilor de primăvară. Prin cadrele de agronomi ale staţiunii, conducerea gospodăriei şi-a însuşit experienţa unor unităţi fruntaşe deservite de S.M.T. Gospodăria din Cerviceşti a primit ajutor şi din partea secţiei agricole a sfatului popular raional. Impreună cu staţiunea, de pildă, secţia a ajutat gospodăriei să-şi întocmească planul de producţie. O dată schiţat planul, filiala raională a băncii i-a şi repartizat gospodăriei creditele necesare.

Ajutată din plin, condusă de oameni harnici, iscusiţi şi iubiţi de colectivişti, gospodăria colectivă din Cerviceşti poate ajunge chiar în primul său an de existenţă la nivelul puternicei sale vecine — gospodăria colectivă din Roma.

M. CALIANU

La G. A. S. Poiana

De ce producții mari numai la porumbul neirigat?

In anul 1960, G.A.S. Poiana din Regiunea Argeș a cultivat 731 de hectare cu porumb pentru boabe dintre care 195 hectare irigate și 80 hectare pentru siloz.

La recoltare, gospodăria a realizat de pe cele 456 hectare neirigate 3.021 de kg boabe la ha, față de 2.400 de kg planificate. Prin obținerea unui spor de 621 de kg la hectar, fără să se depășească cheltuielile planificate, tona de porumb a fost cu 19 lei mai ieftină față de prețul de cost planificat.

O contribuție însemnată la realizarea acestei reușite au adus-o mecanizatorii din cele două brigăzi de mecanizare completă de la secția Gostavăț. Ei au lucrat cu multă răspundere, făcînd lucrări de calitate și în timpul optim. In același timp, mecanizatorii au depus eforturi susținute pentru menținerea tractoarelor în stare de funcționare, realizînd economii la carburanți, lubrifianți și la reparații.

La porumbul irigat însă, conducerea gospodăriei a avut o mare surpriză. Pe suprafața amenajată, unitatea respectivă își planificase 4.220 kg boabe la ha. La recoltarea porumbului irigat, ea a obținut cu un kg mai puțin la ha decît de pe suprafața neirigată, adică cu 1.200 de kg boabe mai puțin decît producția planificată. In aceste condiții, unitatea respectivă a înregistrat un deficit de peste 244 tone de porumb boabe față de producția planificată la porumb irigat.

Gospodăria de stat Poiana putea să realizeze și chiar să depășească producția planificată la porumbul irigat. Cu o singură condiție: întreținerea acestei culturi și exploatarea utilajului să se fi făcut în mod corespunzător.

Ori, din discuțiile purtate cu conducerea și cu tehnicienii gospodăriei în privința exploatării utilajului a reieșit că la culturile irigate s-au folosit aspersoare cu jet mediu care n-au dat rezultatele dorite. In cursul exploatării, s-au ivit numeroase defecțiuni, care au îngreunat aprovizionarea cu apă a suprafețelor cultivate cu porumb. De asemenea, întreținerea culturii s-a făcut în condiții necorespunzătoare. Astfel, de cele mai multe ori s-a dat apă multă cînd soarele era prea puternic și pămîntul prea înfierbîntat, din care cauză plantele s-au pălit și nu s-au putut dezvolta normal. Prin obținerea a 244 de tone sub producția planificată, gospodăria și-a diminuat beneficiul cu circa 122.000 lei. La aceasta se mai adaugă și o diminuare a beneficiului provenită din obținerea porumbului irigat la un preț de cost mai mare decît cel planificat.

Gospodăria de stat Poiana a obținut o producție mică la hectar și la porumb siloz. Pe cele 80 de hectare ea își planificase o producție medie la hectar de 28.700 kg. masă verde. Dar și la această cultură, gospodăria n-a obținut în medie decît 17.831 de kg. la ha, adică cu 10.800 de kg mai puțin decît producția planificată. Explicația trebuie căutată în faptul că porumbul pentru siloz a fost cultivat greșit, pe un teren mai slab, iar lucrările de întreținere au fost executate în mod necorespunzător.

Datorită nerealizării planului la porumb pentru siloz, G.A.S. Poiana a înregistrat un deficit de 869 tone furaje, cantitate ce ar fi fost suficientă pentru hrănirea celor 97 de vaci de lapte de la secția Cringeni.

Producția mică realizată la hectar a ridicat prețul de cost a unei tone de porumb siloz de la 54 lei cît era planificat la 139 lei.

Dacă la G.A.S. Poiana s-ar fi aplicat aceleași reguli agrotehnice și porumbului siloz ca celui pentru boabe cultivat pe suprafața neirigată, dacă ar fi existat o mai mare preocupare și pricepere din partea tehnicienilor gospodăriei pentru porumbul irigat, s-ar fi putut realiza și chiar depăși producția planificată. Aceasta este și concluzia care se desprinde din observațiile de mai sus. De subliniat că deși nu și-a realizat planul de rezultate financiare la porumbul pentru boabe cultivat în sistem irigat și la porumbul siloz, gospodăria a realizat totuși beneficii de peste 900.000 lei.

Trăgînd învățăminte din experiența anului trecut, muncitorii și tehnicienii acestei gospodării vor putea să obțină în acest an producții sporite pe toate suprafețele cultivate cu porumb și nu numai pe anumite suprafețe. Numai în condițiile realizării planului de producție la toți indicii, G.A.S. Poiana va putea să ajungă în rîndul unităților fruntașe, să reducă necontenit prețul de cost al produselor, să sporească volumul beneficiilor.

P. ZBIRLEA

Balasanul a fost pus la treabă

Balasanul pînă ce-și varsă apa lui puțină în hăul Dunării, șerpuiește leneș pe pășunile Băileștilor. Pirpiriu, năzuros și cîte-o dată năuc și bun de legat, pîrîul acesta și-a hălăduit veacul slobod și nepăsător. Vara, cînd văpăile soarelui îi fierb măruntaiele, se topește prin smîrcuri și pe albia lui nu mai curge decît un fir subțire de apă caldă. Primăvara însă, cînd îi vin în ajutor ploile și apele din zăpezile topite, Balasanul se umflă spumegînd și revărsîndu-se voinicește peste maluri, face prăpăd. Griul nămolit îngălbenește iar arăturile peste care se revarsă apele în șuvoi nu mai sînt bune de nimic. De mult, la marginea Băileștilor, se încercase stăvilirea Balasanului, dar digul se spărsese și apele slobode își săpaseră matcă nouă mai dreaptă și mai adîncă.

Cu cîțiva ani în urmă, la Băilești a luat ființă o gospodărie colectivă. Petecele de pămînt, ca niște cioburi de oglindă spartă, au dispărut și pe malul Balasanului s-au ivit tarlale mari pe care lucrează tractoare și combine. Pîrîul însă își vedea de treburile lui.

Intr-o zi de toamnă — e un an de atunci — pe malul Balasanului, s-au oprit trei oameni. Priveau atenți apa, malurile și tarlaua de 100 de hectare pe care se făcuseră arături adînci de toamnă. Cei trei bărbați: Oprea Gulin, vicepreședintele sfatului popular raional, Marinaș Constantin, secretarul organizației de partid din gospodăria colectivă din Băilești și Ghenciu Oprea președintele gospodăriei, țineau sfat la fața locului.

— Dacă reușim să domolim apele Balasanului și să le folosim pentru a iriga suta asta de hectare pe care o vom semăna la primăvară cu porumb, atunci facem treabă bună, vorbi cu însuflețire Ghenciu.

Ceilalți doi s-au mulțumit cu un zîmbet. Lucrarea era grea și cerea mari sforțări. Trebuia bine chibzuit și organizat totul.

— Nădejdea e la tineri. Dacă pornesc ei vin la urmă și cei vîrstnici. Cît privește exemplul comuniștilor, ca întotdeauna ei vor fi în frunte. Mă pun garant pentru asta, zise Marinaș Constantin.

— Verificați-vă forțele, cîntăriți bine tot și veniți, peste cîteva zile, să stăm de vorbă și să vedem ce-i de făcut. N-aș vrea să vă faceți de rîs — vorbi Gulin privindu-i drept în ochi pe cei doi. Vorbele vicepreședintelui parcă i-au ars. S-au despărțit. Cei doi însă, Ghenciu și Marinaș, luaseră foc.

— Cum adică tovarășe președinte noi 800 de colectiviști n-o să putem face un piept de pămînt de 70 de metri? se burzului Marinaș. Apoi continuă fără să aștepte răspuns. Il facem să știu bine c-o să cărăm pămîntul cu pălăria.

Ghenciu Oprea zîmbea. Știa bine că dacă Marinaș se pornește, toți colectiviștii vin după el. Și așa s-a întîmplat.

Abia se topise spuma de zăpadă de pe la sfîrșitul lui februarie și pe malul Balasanului au și ieșit cu lopeți, cu cazmale și cu tărgi peste 300 de colectiviști...

Tinerii Atanasie Catană, Udrea Gh., Veta Gagiu, Vițelaru Elena, Bulacu Ilie, Minel Gabroveanu, Pascu Adela și alții, au făcut o echipă de săpători pe care nimeni n-o putea întrece...

In cîteva zile digul de 70 de metri a fost ridicat și a început construirea canalelor principale pe o lungime de 1.600 de metri. Lucrările îndrumate și

I. TERBESCU

(continuare în pag. 4-a)

DIN UNIUNEA SOVIETICA

La izvorul de talente

Acum cîțiva ani, cînd eram dirijor de fanfară militară, nici prin cap nu mi-ar fi trecut că am să trăiesc cîndva într-un colhoz și am să lucrez la un club sătesc. Orășean de cînd mă știu, am servit vreme de 16 ani în armată, după care am ieșit în rezervă, cu gîndul să lucrez ca civil tot la oraș.

O dată, însă, aflîndu-mă la Comitetul Executiv regional, s-a apropiat de mine un bărbat bine legat, grav la înfățișare, prezentîndu-se :

— Boguslavski Alexei Petrovici, președintele colhozului „Farul".

M-am prezentat și eu la rîndu-mi:

— Îmi pare bine. Cu ce vă pot fi de folos?

— Să lucrați la noi.

Am intrat în vorbă. Președintele mi-a vorbit cu însuflețire despre numeroasele talente de la țară și despre ajutorul competent de care ele au mare nevoie, mi-a zugrăvit în culori vii viitorul satului Martova (unde mă poftea să lucrez). Pe scurt, mi-a stîrnit interesul.

„Ce-ar fi să merg? mi-am zis. Măcar să văd cum e pe-acolo".

Zis și făcut. Am plecat la Martova și am văzut cum stau lucrurile. Și de-atunci iată că trăiesc în satul acesta mare, care se întinde pe malul stîng al Donețului de Nord. M-am mutat în colhoz cu toată familia, punîndu-ni-se la dispoziție o casă.

În colhozul „Farul" din raionul Pecenejski, regiunea Harkov, se simțea mare nevoie de un dirijor calificat. Însușirile și experiența mea își puteau găsi aici, așadar, cea mai bună aplicare.

În centrul Martovei se înalță clădirea nouă a Casei de cultură, pentru construirea și echiparea căreia colhozul a investit peste 1,5 milioane ruble. Aici se află o sală încăpătoare cu 500 de locuri, o scenă mare, foaieruri, camere pentru activitatea cercurilor de artiști amatori. Pereții Casei de cultură sînt împodobiți cu tablouri lucrate de pictorii din Harkov și care înfățișează portretele oamenilor vestiți ai colhozului.

În ultima vreme citisem și auzisem multe despre marele avînt al agriculturii, dar nu-mi închipuiam să fie chiar atît de mare amploarea construcțiilor de la sate, atît de puternic avîntul cultural. Într-adevăr, aici aveam unde să lucrez cu dragoste și cu însuflețire.

Corul nostru e alcătuit din 70 de oameni. Avem și un numeros grup de dansatori. Avem instrumente muzicale și frumoase costume naționale pentru toți membrii ansamblului. Consiliul de conducere al colhozului nu precupețește cheltuielile pentru activitatea artiștilor amatori. Alexei Petrovici Boguslavski spune :

— Porumbul știm noi să-l cultivăm. Trebuie să știm să ducem și o viață civilizată. Pentru aceasta nu trebuie să precupețim mijloacele.

Trebuie spus că venitul anual al colhozului „Farul" a trecut de 8 milioane de ruble, așa încît aici există posibilități mari pentru satisfacerea cît mai deplină a necesităților culturale ale colhoznicilor.

Mă bucură faptul că în satul Martova sînt mulți oameni înzestrați cu talent, ca de pildă cîntăreții noștri soliști Ivan Berdnik, lucrător la stația de radioficare și șoferul Mihail Pasmor, care sînt răsplătiți întotdeauna cu ropote de aplauze. Foarte bine cîntă Nikolai Bobrov și Alexei Cernomord sau basul Ivan Kolesnik. De altfel tot satul cîntă bine.

Ce e drept, coriștii și dansatorii noștri se cam schimbă des. Unii pleacă la armată, alții la învățătură, alții se căsătoresc în alt sat. Pe mine, mărturisesc, mă cam încurcă treaba asta, în calitatea mea de conducător artistic. Nu e mai puțin adevărat, însă, că munca mea nu se pierde în van. Cu cît mai mulți tineri și tinere vor trece școala unui ansamblu bine organizat, cu atît va fi mai bine. Pregătirea aceasta o să le fie de folos pentru toată viața, oriunde se vor afla ei. În locul celor care pleacă vin alții și alții, pe care noi îi instruim și-i cizelăm mereu. În felul acesta ansamblul se menține întotdeauna la nivelul artistic cuvenit.

Colectivul dramatic, alcătuit din 30 de persoane, e mai stabil. El prezintă pe scena Casei de cultură nu numai piese într-un act, ci și piese mari, cunoscute, ca de pildă „Natalka-Poltavka", „În stepele Ucrainei" ș. a. Și fiindcă veni vorba de cercul dramatic, aș vrea să menționez în chip deosebit pe talentații noștri artiști combinerul Grigori Prohodenko, șoferul Nikolai Belevet, învățătoarea Maria Borisovna Lihoman.

Cît despre mine, eu mă simt cu adevărat la locul meu. Mă simt bine. Și ne simțim cu toții bine, pentru că facem cu toții o operă mare și necesară, de o neprețuită importanță.

A. CELIȘEV

Bătălia cu grindina

Călătorul care poposește în văile Alazanului, are prilejul să vadă aici întinderi nesfîrșite de vii. Dacă același călător urcă în trecătoarea Gombor, el vede clocotind deasupra capului nori învolburați. Aici, în țările cerului, ia naștere grindina, dușmanul agriculturii. Grindina aceasta de-aici se deosebește printr-o anumită constanță: ea preferă să se deplaseze într-o fîșie îngustă și lungă, mergînd întotdeauna pe aceleași căi. E, adică, așa cum zic specialiștii, legată de relief.

Picăturile de apă din nori se prefac în boabe de gheață și se abat asupra cîmpurilor ca stolurile de lăcuste, pustiind semănăturile și desfrunzind vița de vie. Numai în văile Alazanului, „napadele de gheață" provoacă pagube care iau în unii ani proporții însemnate.

Acum vreo douăzeci de ani a fost organizată în Munții Caucazului in apropiere de Nalcik, Expediția Elbrus, din care s-a format mai tîrziu Secția Kabardino-Balkară a Institutului de geofizică aplicată al Academiei de Științe a U.R.S.S. Una din principalele sarcini ale acestei secții este de a studia norii, de a găsi mijloace pentru a influența asupra lor, de a lupta împotriva grindinei.

Pentru a pătrunde în „dispozitivul forțelor principale ale agresorului", constructorii au realizat un dispozitiv de captare, echipat cu aparate, pelicula acoperită cu un strat de negru de fum și baterii electrice. Dispozitivul de captare e lansat dintr-un avion care se ridică deasupra norilor. Picăturile de apă din nori lasă pe peliculă urme, amprente, care sînt studiate cu migală, căci ele oglindesc [illegible] a norilor, [illegible] care se formează sistemele de nori.

Lupta împotriva grindinei depășește în prezent cadrul ipotezelor, al constatărilor teoretice, intrînd pe făgașul experienței. Ea devine practică, făcînd parte integrantă din viața întregii [illegible]. Au fost aruncate în nori unități de recunoaștere, au fost puse în funcțiune radiolocatoarele, în țările cerului se ridică avioane-laboratoare. In termobarocamera construită la Institutul de geofizică aplicată, umplută cu aburi, se face ger și se stîrnește vînt; omul realizează modele de boabe de grindină și de nori întregi. Pe lamela microscopului este cercetată „anatomia" boabelor de grindină.

O radiosondă cu o mare forță de penetrație este îndreptată spre cer, ca să vestească cu cîteva ore mai devreme ivirea norilor de grindină.

Ne uităm și noi la ecranul radiolocatorului. Unul din colaboratorii Institutului ne lămurește:

— Linia aceea nemișcată e vîrful Elbrus. Iar dincoace se vede un nor. Acolo e un focar de grindină. Noi trebuie să pătrundem în el înainte de a se forma grindina și să distrugem focarul.

Dar cum se poate face aceasta? Și acum o sută de ani, și în zilele noastre, oamenii au îndreptat țeava tunului asupra norilor, încercînd în văn să distrugă norii de grindină. Ori au trimis în nori un reactiv chimic pentru a preveni căderea grindinei. Pot fi oare, în general, distruse niște sisteme de nori care se întind pe distanțe de kilometri? Da, dar nici una din metodele de mai sus nu s-a dovedit a fi suficient de eficace.

Cu toate acestea, grupul de savanți de la Secția Kabardino-Balkară a Institutului de geofizică aplicată a continuat să meargă pe același drum. Ei pot deja să dibuiască focarul de grindină, chiar dacă norul respectiv abia se vede. Ei nu mai trimit la întîmplare reactivi în aer. Un tun antiaerian își ridică țeava spre cer și obuzul încărcat cu reactiv lovește cu precizie ținta — dispozitivul forțelor principale ale „inamicului".

★

După ce am scris reportajul de față, s-a primit la Moscova o telegramă din Nalcik, în care se spunea că o nouă serie de experiențe s-au soldat cu rezultate din cele mai promițătoare.

Putem prevedea de pe-acum cum vor izgoni oamenii în viitor norii de grindină, ferind de această calamitate văile Alazanului și multe alte văi îndrăgite de viticultori. Știința va ajuta norii să se reverse sub formă de ploaie pe ogoarele însetate de apă. În acest scop, oamenii de știință continuă „să plutească cu capul în nori". Munca lor e necesară tuturor acelora care string roadele pămîntului și fac vinul cel bun. Ea este necesară pentru îmbunătățirea vieții de pe planeta noastră.

E. SIMONOV

(Din revista „Sovietski soiuz").

Impresii ale unor oaspeți francezi despre cele văzute în țara noastră

Timp de mai multe zile dr. F. Senthille și dr. M. Lucas, reprezentanți ai Ministerului Agriculturii din Franța, au fost oaspeții țării noastre. In acest timp, ei au avut convorbiri cu cadre de conducere din Ministerul Agriculturii și Ministerul Economiei Forestiere, au vizitat spitale și laboratoare veterinare, instituții științifice și de învățămînt superior, terenuri și instalații de vînătoare, crescătorii de fazani, unități agricole de stat.

Voiajul nostru în Romînia, a declarat dr. F. Senthille unui redactor al Agenției Romîne de Presă, a fost deosebit de util. Am putut cunoaște astfel îndeaproape organizarea serviciului veterinar, precum și a economiei vînatului din Romînia. In legătură cu sistemul dv. de organizare veterinară, constatările făcute aici ne sînt extrem de folositoare, avînd în vedere lupta colectivă împotriva bolilor animalelor, care preocupă atît Romînia și Franța, cît și celelalte țări ale Europei.

Vînatul constituie o mare bogăție naturală a Romîniei. Calitatea, ca și starea lui sanitară, nu pot întruni obiecțiuni nici chiar din partea celor mai exigenți importatori.

Participînd la mai multe vînători, care ne-au prilejuit o deosebită plăcere, a spus dr. M. Lucas, am putut remarca perfecta organizare a acestora, precum și calitatea și abundența neobișnuită a vînatului romînesc. Sînt fericit că am cunoscut farmecul pădurilor carpatine, străbătute de ape limpezi. Acestea fac negreșit bucuria vînătorilor și pescarilor într-o țară în care ocrotirea vînatului și a peștilor constituie obiectul unei atente griji.

Oamenii muncii belgieni continuă cu eroism lupta grevistă

Au trecut două săptămîni de cînd ziarele anunțau că în Belgia un milion de oameni ai muncii se află în grevă. De atunci lupta grevistă a crescut neîncetat în intensitate și a cuprins întreaga țară, de la un capăt la altul al ei. Impresionant de puternice au fost manifestațiile muncitorilor în ziua de 3 ianuarie, cînd în parlamentul belgian au fost reluate dezbaterile asupra proiectului de lege cu privire la „economii", proiect de lege care a fost cauza imediată și directă a declanșării luptei greviste.

Ce urmărește guvernul belgian prin această lege? Aruncarea pe spatele populației muncitoare a uriașelor cheltuieli făcute cu nerușinata intervenție împotriva Republicii Congo, mobilizarea pentru înarmări a miliarde și miliarde de franci din bugetul muncitorilor și funcționarilor belgieni, buget și așa împovărat de nenumărate taxe și impozite.

Luptele greviste ale oamenilor muncii belgieni, intrate în cea de-a treia săptămînă, sînt o ripostă hotărîtă dată infamei legi pregătite de guvern. Ele demonstrează că muncitorii belgieni și organizațiile lor de clasă nu vor permite o nouă scădere a nivelului de trai al populației.

In fotografia alăturată vedem poliția călare repezindu-se cu săbiile scoase din teacă asupra manifestanților. Jandarmeria, armata, poliția călare și pedestră, pompierii, întregul aparat de opresiune au fost puse în stare de luptă pentru a stăvili lupta oamenilor muncii. Ultimele prevederi cu iz democratic ale falsei constituții burgheze au fost aruncate peste bord; au fost arestați și maltratați sălbatec pînă și deputații care s-au opus în parlament votării legii. Mult trîmbițata imunitate parlamentară a fost aruncată, așadar, la lada de gunoi.

Dar oricare vor fi mijloacele de intimidare, oricît de bestială opresiunea aparatului de stat, nimic nu poate opri pe oamenii muncii belgieni să continue lupta cu toate forțele împotriva legii foametei și mizeriei și împotriva guvernului Ejskens a cărui demisie o cer insistent. Lupta muncitorilor belgieni — care a căpătat zi de zi, un tot mai pronunțat caracter politic — va sfîrși doar o dată cu obținerea victoriei.



Popoarele urmăresc cu vigilență uneltirile imperialiștilor împotriva Laosului

Din Laos se anunță că forțele patriotice, sprijinite de populație, continuă să dea puternice lovituri trupelor rebelilor. Ieri ziarele relatau că după eliberarea centrelor provinciilor Fong-Saly și Xieng-Khuang, a văii Ulcioarelor, trupele căpitanului Kong Le, cooperînd cu unitățile Patet Lao, urmăresc îndeaproape pe rebeli care se retrag spre cartierul lor general din Savannaket. In timpul luptelor, rebelii au pierdut sute de oameni care au fost uciși, răniți sau luați prizonieri. Forțele patriotice au încercuit orașul Luang Prabang, capitala regală a Laosului. După cum se vede, cu tot ajutorul pe care rebelii l-au primit și continuă să-l primească din partea stăpînilor lor americani, ei nu pot rezista în fața loviturilor puternice ale forțelor populare.

Intre timp, ca și în cazul Cubei, cercurile agresive americane — călcînd în picioare voința popoarelor — au început pregătirea fățișă a unei intervenții militare directe împotriva Laosului. Zilele acestea la Washington au avut loc diferite ședințe ale căpeteniilor guvernului american și au fost luate măsuri în vederea grăbirii agresiunii. Intre altele s-a anunțat că în Marea Chinei de Sud au fost deplasate în grabă unități ale flotei a 7-a a S.U.A., care — potrivit relatărilor ziarului american „Daily News" — efectuează „exerciții într-o regiune de unde se poate ajunge repede în Laos". Au fost anunțate, de asemenea, deplasări ale avioanelor militare de transport de la diferite baze ale S.U.A. Totodată, pentru a pune la punct amănuntele intervenției împotriva Laosului, S.U.A. au cerut convocarea urgentă a căpeteniilor coaliției agresive S.E.A.T.O.

Popoarele urmăresc cu vigilență sporită manevrele imperialiștilor americani care se pregătesc să invadeze Laosul spre a restabili acolo vechile rînduieli atît de convenabile monopoliștilor americani. Opinia publică internațională consideră că pentru rezolvarea problemei Laosului s-a ivit necesitatea ca, așa cum a propus Uniunea Sovietică, să se convoace de urgență o conferință internațională a țărilor participante la Conferința cu privire la Indochina — ținută la Geneva în 1954 — și să se reia activitatea comisiei internaționale de supraveghere și control pentru Laos. Poziția aceasta constructivă este sprijinită de toate celelalte țări socialiste, precum și de numeroase state din Asia, Africa și alte părți ale lumii. In sprijinul propunerii cu privire la convocarea unei conferințe internaționale pentru reglementarea problemei Laosului s-a pronunțat recent și primul ministru al guvernului legal al acestei țări, prințul Suvanna Fumma. In scrisoarea pe care Suvanna Fumma a adresat-o de curînd guvernului sovietic, primul ministru laoțian — după ce demască amestecul S.U.A. în conflictul intern din Laos — subliniază că a sosit timpul să se convoace o conferință internațională, menită să asigure poporului laoțian o viață în condiții de pace, progres și conciliere națională.

Jos mîinile de pe Cuba !

De acum doi ani de cînd poporul cuban a doborit dictatura sîngeroasă a lui Batista — una din slugile cele mai credincioase ale monopolurilor nord-americane — și și-a cucerit libertatea și independența, imperialiștii americani nu mai încetează uneltirile și provocările împotriva Cubei. Ei au încercat să înăbușe economia Cubei prin refuzul de a mai cumpăra din această țară zahăr și de a-i mai livra petrol, deși între cele două țări existau acorduri economice precise în această privință. Deasupra teritoriului Cubei au fost trimise avioane nord-americane care să mitralieze populația pașnică și să incendieze plantațiile de trestie de zahăr, în Cuba au fost strecurați spioni și diversioniști cu misiunea de a recruta și organiza elementele contrarevoluționare. Pe teritoriile S.U.A. și Guatemalei au fost pregătite, cu banii monopoliștilor americani, bande care să invadeze mica țară din America Latină. In repetate rînduri, S.U.A. au trimis în apele Cubei vase de război și au debarcat la baza lor din localitatea cubană Guantanamo unități militare.

Șirul de uneltiri și provocări a fost completat zilele trecute cu o nouă și grosolană provocare. Statele Unite ale Americii au hotărît să rupă relațiile diplomatice cu Cuba. Această nouă măsură agresivă e motivată de faptul că guvernul cuban a cerut ca la ambasada americană din Havana să nu rămînă mai mulți funcționari decît la ambasada Cubei din S.U.A., adică cel mult 11 persoane. Cererea aceasta a guvernului revoluționar al Cubei este pe deplin îndreptățită, fiindcă, așa cum arată faptele, 80 la sută din cei 300 de funcționari cîți se aflau la ambasada americană din Cuba erau spioni. Profitînd de imunitatea diplomatică, ei se ocupau cu punerea la cale de comploturi și acte teroriste îndreptate împotriva cuceririlor poporului cuban.

E limpede deci că noua acțiune ostilă Cubei săvîrșită de oficialitățile de la Washington nu vădește altceva decît intenția militariștilor nord-americani de a dezlănțui un atac armat împotriva poporului cuban. Guvernul revoluționar al Cubei a atras la timp atenția asupra primejdiei de care e amenințată țara sa. Acum cîteva zile, Cuba a dezvăluit din nou în fața lumii întregi planurile agresive pe care le-au întocmit imperialiștii americani și a cerut convocarea Consiliului de Securitate. In cadrul primei ședințe a Consiliului de Securitate care s-a deschis la 4 ianuarie, ministrul cuban al Afacerilor Externe a citat fapte care demască pînă la capăt complotul criminal al reacțiunii americane împotriva guvernului popular al Cubei.

In încercarea lor de a sugruma cuceririle revoluționare ale poporului cuban și a-și justifica acțiunile lor murdare, cercurile agresive din S.U.A. caută să învenineze relațiile dintre Cuba și țările din America Latină. In acest scop, imperialiștii americani au răspîndit o serie de zvonuri tendențioase pe seama Cubei.

Poziția S.U.A. față de Cuba, ca și față de evenimentele din Laos și Congo, nu constituie decît o nouă manifestare a rolului de jandarm colonial și de reazim al reacțiunii mondiale pe care și l-a asumat S.U.A. Dar manevrele cercurilor imperialiste vor fi sortite și de astă dată eșecului. Cauza poporului cuban este o cauză dreaptă și ea se bucură de simpatia și sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de pace și libertate, și în primul rînd de sprijinul țărilor socialiste. Popoarele din întreaga lume așteaptă ca în Consiliul de Securitate al O.N.U., ale cărui ședințe sînt în curs, să fie examinată cu toată răspunderea problema pe care a ridicat-o Cuba și să fie luate măsuri eficace pentru a se pune friu agresorilor.

Țăranii din Argentina trăiesc în mare mizerie

De curînd, o delegație sindicală argentiniană, alcătuită din 17 persoane, printre care cîțiva membri ai sindicatului muncitorilor agricoli, a vizitat Uniunea Sovietică. Cu acest prilej, în cadrul unei conferințe de presă, membrii delegației și-au împărtășit impresiile despre viața țăranilor și a muncitorilor agricoli din Argentina.

— Acasă la noi, a spus Santiago Corcuera, reprezentant al sindicatului muncitorilor agricoli din provincia Buenos-Ayres, am auzit multe despre viața țăranilor sovietici, dar cu ochii noștri viața aceasta am văzut-o abia acuma. Agricultura voastră are multe mijloace tehnice moderne, aici nu există șomaj.

Noi înțelegem, de aceea, a spus în continuare Corcuera, de ce muncitorii voștri sînt veseli: ei știu că muncesc pentru ei înșiși, pentru popor, ei sînt siguri de viitorul lor. Pe chipurile muncitorilor noștri, însă, se citește mîhnirea și ura față de moșieri și exploatatori. Pe țăranul nostru, ziua de mîine nu-l bucură. Mii și mii de țărani n-au nici pămînt, nici adăpost. La noi în țară, 1.040 de moșieri stăpînesc milioane de hectare de pămînt, în vreme ce 400.000 de țărani nu au nici un petec de pămînt.

— Stăpînirea monopolurilor este răul cel mai mare împotriva căruia se ridică țăranii argentinieni, a declarat Juan Ianicho, conducătorul delegației. Marea burghezie din Argentina s-a îmbogățit în timpul celui de-al doilea război mondial. Oamenii de afaceri și-au investit banii disponibili în agricultură. Astfel, compania Otto Bember a cumpărat peste un milion de hectare de pămînt. In provinciile păduroase de la granița cu Paraguayul, 700.000 hectare de păduri și exploatări forestiere din cele mai bune sînt concentrate în mîinile unei alte companii.

SPORT

Un concurs republican de șah prin corespondență dotat cu „Cupa satelor"

În ultimul timp, șahul a căpătat o deosebită popularitate în rîndurile tinerilor și vîrstnicilor din comunele și satele patriei noastre. Căminele culturale din comune ca și cluburile gospodăriilor agricole de stat și stațiunilor de mașini și tractoare găzduiesc săptămînal pasionante întreceri, la care participă numeroși concurenți. Și aici, putem arăta, de pildă, numărul mare de concurenți încris la întrecerile de șah din cadrul **Spartachiadei de iarnă**, care au început de scurtă vreme în comunele Căzănești, Vieru, Cuza Vodă, din regiunea București, în comunele Filipești de Pădure, regiunea Ploiești, Alimpești, regiunea Oltenia, Tigveni, regiunea Argeș etc

Recent, comisia de șah prin corespondență de pe lîngă Federația romînă de șah a luat o inițiativă lăudabilă. Pentru a da posibilitate celor care au îndrăgit șahul ca să se inițieze mai bine în tainele acestui sport și pentru a da prilejul unui număr tot mai mare de concurenți din mediul sătesc să participe la o competiție oficială, a organizat **un concurs republican de șah prin corespondență, dotat cu „Cupa satelor"**. Această interesantă competiție se va desfășura pe echipe, formate din 3 concurenți, în două etape : etapa semifinală pe grupe din 5 echipe și etapa finală, la care participă echipele cîștigătoare pe grupe.

Fiecare comună sau sat poate participa cu un număr nelimitat de echipe. **Înscrierile se fac, pînă la 20 ianuarie 1961, la Federația romînă de șah, str. Vasile Conta 16, București. Întrecerile încep la 1 februarie.**

Echipele pot fi alcătuite din băieți, ori fete, și pot fi mixte. Comisia de organizare a hotărît ca grupele să nu cuprindă echipe din aceeași comună și pe cît posibil să nu fie nici din același raion sau din aceeași regiune.

Regulamentul acestui concurs de șah prin corespondență prevede 3 zile pentru o mutare, adică 10 mutări în 30 de zile. Transmiterea mutării se va face printr-o scrisoare, sau carte poștală. Se va indica mutarea cu cîmpul de plecare și sosire. De exemplu se va scrie :

... la mutarea d-voastră 23 Ne 2 → f3, eu joc: c7 — c5.

Jucătorii sînt obligați a indica în scrisoare, sau carte poștală, data sosirii răspunsului de la adversar.

Orice jucător (sau jucătoare) poate întrerupe partida maximum 40 de zile, — atunci cînd sînt cazuri de forță majoră, sau poate întrerupe cîte 20 de zile. De asemenea, dacă un jucător care a început partida nu o poate continua din diferite motive, el poate fi înlocuit cu un concurent de rezervă anunțat la înscriere. Menționăm că echipele clasate pe primele locuri vor fi premiate cu echipament sportiv și vor primi diplome. De asemenea, echipa învingătoare va primi cupa oferită de F.R.S.

★

Deși concursul a fost anunțat numai de cîteva zile, din scrisorile primite la F.R.S., reiese că această competiție a fost primită cu un deosebit interes de concurenții de la sate. Iată ce scrie un grup de concurenți din comuna Filipești de Pădure, regiunea Ploiești :

„Știrea despre organizarea concursului republican de șah prin corespondență a fost primită cu multă bucurie de iubitorii acestei frumoase discipline sportive. Întrecerea se anunță deosebit de interesantă și va da posibilitate să participe un număr mare de echipe din mediul sătesc, ținînd seama și de faptul că acestea vor fi formate numai din 3 concurenți. Vă rugăm să ne trimiteți regulamentul competiției și să ne treceți pe lista participanților".

Un alt grup de concurenți din satul Borumbacu, comuna Popești, regiunea Crișana, scrie :

„Ca vechi pasionați ai jocului de șah, aflînd cu plăcere de acest concurs, dorim să participăm și noi la „Cupa satelor". Așa că vă rugăm să nu ne omiteți de pe lista echipelor participante".

Pînă acum s-au înscris 3 echipe din comuna Alumpești, regiunea Oltenia, 2 echipe din comuna Băcești, regiunea Iași, o echipă din comuna Răzvad, regiunea Ploiești, o echipă din comuna Recaș, regiunea Banat, o echipă din comuna Piscul Vechi, regiunea Oltenia, 2 echipe din comuna Mărculești, regiunea București. și altele.

Lista de înscriere pentru echipele care vor să se întreacă în această competiție, reamintim, rămîne deschisă pînă la 20 ianuarie.

M. LERESCU

O nouă asociație sportivă

În evidența consiliilor raionale U.C.F.S., apar mereu noi asociații sportive din mediul sătesc, care au menirea să se ocupe de organizarea activității sportive și de antrenarea unui număr tot mai mare de tineri și tinere în întrecerile sportive. Astfel, recent a fost creată o nouă asociație sportivă pe lîngă gospodăria agricolă colectivă **„Congresul al III-lea al Partidului"** din comuna Belitori, raionul Roșiori și care a căpătat denumirea de asociația sportivă **„Unirea"**. Pentru început, această asociație sportivă, al cărei președinte a fost ales colectivistul **Marin Pîrvu**, și-a creat o echipă de fotbal și o echipă de volei.

Echipa de fotbal a participat la **„Concursul cultural sportiv al tineretului"**, cîștigînd etapa pe centre de comune, desfășurată la Scrioaștea, și acum activează în campionatul raionului Roșiori.

Balasanul a fost pus la treabă

(Urmare din pag. 3-a)

supravegheate de inginerul agronom de la secția agricolă a raionului și de vicepreședinte înaintau repede.

După trei săptămîni, în care colectiviștii din Băilești se întrecuseră muncind, lucrările de irigare a tarlalei de porumb de 104 hectare erau gata.

— S-o mai văd și pe asta, dragii moșului, că drept să vă spun porumb udat ca pe varză încă n-am apucat, zise rîzînd un bătrîn care muncise cot la cot cu cei tineri. Și-a văzut-o bătrînul și pe asta.

In vară cînd porumbului începuse să i se facă foile șurub, colectiviștii au dat drumul, noaptea pe răcoare, apelor din lacul Cilieni, pe tarlaua din Măgura-Coadei. S-a adăpat porumbul colectiviștilor cu apă care alerga sprintenă pe canalele rostuite de miinile lor harnice. De vreo trei ori și-au adăpat colectiviștii din Băilești, porumbul de la Măgura-Coadei și asta le-a adus o recoltă de 4.500 de kg. porumb la hectar, față de 2.500 de kg. la hectar cît au dat cele 300 de hectare neirigate.

Dar vorba aceea, pofta vine mîncînd. Cele 20 de vagoane de porumb, spor de recoltă, care le-au adus colectiviștilor un venit de peste 200.000 lei, le-a arătat și mai deslușit care-i drumul de urmat. Acum, cu experiența căpătată, colectiviștii din Băilești, regiunea Oltenia, sînt hotărîți să aplice irigarea pe tot lotul lor de teren de 350 de hectare care se întinde pe malul Balasanului pentru că de acum înainte, strîns în chingi tari de pămînt, pîrîul cel poznaș de pe șesurile Băileștilor a fost pus la treabă.

CITITORI !

Faceți din timp abonamente la ziarul

„AGRICULTURA NOUA"

pe anul 1961.

Costul unui abonament :

pe 3 luni	lei 5
pe 6 luni	lei 10
pe un an	lei 20

Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din instituții, S.M.T.-uri, gospodării de stat, factorii poștali și oficiile poștale.



„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația : Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon : 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"